

6
2-a
55 M
6
2 D
14
2-a-55
6-3-A-26

6-2-D-14
ROMA

PRONOMINA SEPARATA.

ו אוֹתִי	Tertiæ per-	Plurale.	Primæ per-
ו אוֹתָם	ſonæ.	אַתֶּם	ſonæ.
ו אֶתְכֶם	זֶה	Fœmininū.	a אֲנִי vel
אוֹתָנוּ	Fœmininū.	אַתֶּן	אָנֹכִי
אוֹתָהּ	זֹאת	Tertiæ per-	Pluraliter.
אוֹתְךָ	Plurale com	ſonæ.	אֲנַחְנוּ vel
Relatiuum	mune.	b הוּא	נַחְנוּ vel
verò vtriuſ-	אֵלֶּה	Fœmininū.	אֲנוּ
que generis	c אותן	הִיא	Secūdæ per-
& numeri	אוֹתָךְ	Plurale.	ſonæ.
qui, quæ,	Pauſa.	הֵם vel הֵמָּה	אַתָּה
quod, אֲשֶׁר.	אוֹתָךְ	Fœmininū.	Fœmininū.
		הֵן vel הֵנָּה	אַתְּ

a Hæc pronomina ſunt recti caſus. b Itidem iſta, quæ tamen interdum obliqui naturam referunt iūcta præpoſitionibus ל, ב & conſimilibus, ſoléntque tum duo illa הֵן & הֵם ſignari puncto: בָּהֶם, בָּהֶן. c Iſta verò obliquorum ſunt caſuum. אוֹתוֹ eum, אוֹתְךָ te, &c.

Quinquarb. Obliquos caſus pronominum plenè vide in noſtro de re grammatica Hebræorum opere & in Hebraïcis Inſtitutionibus.

Atque hîc ſit nobis tabularum

FINIS.

יתן לנו י״י לעשות הישר בעיניו כל
ימי חיינו אמן

תִּקְוָה וְעָמָל.

Spes & labor.

עַל, עָלַי
עָלָיו
Haud aliter atque בְּרִים, in דְּבָרִים.
תַּחַת
תַּחְתָּיו
תַּחְתֵּנוּ
תַּחְתֶּיךָ
תַּחְתַּי
תַּחְתָּם
vel תַּחְתֵּיהֶם
תַּחְתֵּיכֶם
תַּחְתֵּינוּ
תַּחְתֶּיהָ
vel תַּחְתֶּנָּה
תַּחְתַּיִךְ
תַּחְתָּן
vel תַּחְתֵּיהֶן
תַּחְתֵּיכֶן
Partim vt plurale, partim vt singulare, partim etiam vt Verba.

מִכֶּם ז
מִמֶּנּוּ
מִמֶּנָּה
מִמֵּךְ
Tertia sing. masculina voce conuenit cum prima plurali. *Quinquarbo. Hoc est, pronomen נו primæ personæ pluralis aliquãdo iunctum cum hac particula מִן, recipit daghes in נ, vt נו pronomen tertiæ personæ singularis masculini, vt Esaiæ 59. versu 9. 11. & aliàs.*
נֶגֶר
נֶגְרוֹ
per ∴, vt חֵלֶק.pag.63.
עוֹר
עוֹרֵנוּ
& reliqua vt antea dictio אַיִן.

כֻּלּוֹ
כֻּלָּנוּ
ל cum daghes, כ autem séper per ∴. *Quinquarbo. In hoc nomine est ∴ pro holem motione longa, propter daghes sequens, quod supplet defectum alterius ל, quod venire non posset post motionem longam.*
כְּמוֹ
כָּמוֹהוּ
כָּמוֹךָ
כָּמוֹנִי
כְּמוֹהֶם
Sic הֵן cum scheua, in reliquis ∓ sub כ.
מִן
מִמֶּנּוּ
מִמְּךָ
מִמֶּנִּי
vel מִנִּי
מֵהֶם ז

* *Quinqua. Id est, pronomina inseparata fœmin. plural. ן & הֶן possunt adhiberi huic particulæ בֵּין vt plural. mascul. הֶם.*
בְּעַד
בַּעֲדוֹ
Sic לְמַעַן
לְמַעֲנִי
Vtrunque perinde vt נַעַר pag. 63.
הֵן
vel הִנֵּה
הִנּוֹ
vel הִנֵּהוּ
הִנְּךָ
הִנְנִי
vel הִנֵּנִי
הִנָּם ז
הִנְּכֶם
הִנְנוּ
הִנָּהּ
הִנָּךְ
In pausa הִנֵּנִי per ‥ & daghes.

PRONO-

כָּל

יָעַר עִמָּךְ habitabit tecum. Sic de aliis pronuntiandum, si affixa, quæ semper patienti accommodata sunt, non agenti, eo loco reperiantur, vbi eorum alioqui natura non quadraret. f Pasiua hanc affixionem tametsi respuant, eorum tamen Infinitiuus idem cum nominibus ius retinet, vt Gen. 2. בְּהִבָּרְאָם in creatione eorum, pasiuè nimirum, hoc est, vbi creati essent. Et hactenus quidem de nominibus & verbis restant particulæ indeclinabiles, nam & iis iunguntur affixa.

אַחַר
אַחֲרַי
אַחֲרָיו
manet ־ & ־ׅ, & ר, vt ר
דְּבָרִים. חו

Quinquarbor. Id est, expreß s ־ sub א, & ־ׅ sub ח, אַחַר hæc particula habet ר tertiam literam ante affixa eodem omnino modo notatam, quo est ר in hoc plurali nomine masculino דְּבָרִים quãdo cum affixis componitur.

אֵין
אֵינֶנּוּ
אֵינְךָ
אֵינֶנִּי

אֵינָם
אֵינֵנוּ
Nunc vt nomina, nunc futurorum more.

Quinquar. Supple: habent puncta eadem ante affixa hæ particulæ.

אֶל
vel אֱלֵי
אֵלָיו
זְקֵנִים i קְנִים vt
אֵת & עִם
אֹתוֹ
אֹתְךָ
Pausa אֹתָךְ
אֹתִי

עִמִּי vel
עִמָּדִי
אִתָּם ו
אִתְּכֶם ו
עִמְּכֶם vel
עִמָּכֶם
אִתָּנוּ
אִתָּהּ
אִתָּךְ
עִם & אֵת

ב ל
בּוֹ לוֹ
בְּךָ vel בָּךְ לְךָ
בִּי
בָּם ו vel
בָּהֶם

בָּכֶם ו
בָּנוּ
בָּהּ
בָּךְ
Masculin. ךָ in pausa idẽ cum fœminino.
בִּגְלַל
בִּגְלָלְךָ
Omnia vt דָּבָר חוּבָר similia, præter Pleonasmũ in עִמָּדִי.
בֵּין
בֵּינוֹ
בֵּינָם
vel בֵּינֵיהֶם
*Sic ו vel הֵן, reliqua vt בַּיִת.

**Quinquarb.*

c Verbum	יָבִין	הִפְקִירָהוּ	a Piel.
abſolutum.	יְבִינֵהוּ	הִפְקִירְךָ	פִּקֵּד
יְגָרְךָ	יְבִינְךָ	c Quieſcét.	פִּקְּדָהוּ
f Infinitiuus	d Quieſcét.	Aiin Vau.	פִּקֶּדְךָ
paſsiui.	Lamed ה.	הֵבִין	פִּקֶּדְכֶם
חִבָּרֵא	גָּלָה	הֱבִינָהוּ.	פִּקֶּדְכֶן
הִבָּרְאָם	גָּלָהוּ	מֵבִין	b Hiphil
	גָּלְךָ	מְבִינוֹ.	הִפְקִיר

a ·· ſub Aiin verbi Piel vertitur in ſcheua, & quãdoque in ·.·, nimirum Affixis Pronominibus ךָ,כֶם,כֶן de hoc in כֶּם pag. 59. b Hiphil primam ſyllabam non mutat. Siquidem perpetua lex eſt, ſcheua quieſcens cum vocali præcedente ſemper durare immobile. c Quieſcentium Aiin vau, præteritum Hiphil pro ·· accipit ·. :, Benoni autem ſcheua, vt pluralis numerus & fœmininum. Sic futurum tam Kal quàm Hiphil, ָ literarum איתן mutat in ſcheua.

Quinquarb. Eadem habenda eſt ratio futuri Cal, præteriti, Benoni, & futuri Hiphil duplicantium Aiin.

d In quieſcentibus Lamed He excidit ה, quemadmodum in Nominibus pag. 68. ac ſurſum ordine quodam aſcendentibus vocalibus, initio dictionis amittitur ſcheua ſeruato eodem puncto ante affixum, quod & in cæteris obtinet, vt גָּלָהוּ galahu pro גְּלָהָהוּ gelahahu. De hoc ſimile pag. 37. e Verba neutra, affixa non habent aliorum quidem more, non enim actionem in quippiam ſignificant, verùm adduntur κατ' ἔλλειψιν προθέσεως, commoda videlicet ſubaudita præpoſitione. vt Pſalm. 5. יְגֻרְךָ pro יגור

parata, de quib' postea

recipit pronomina se-

פְּקָרִין
פְּקוֹרְנָה tantũ

פְּקָרִינוּ
פְּקָרִיהָ

FVTVRVM.

Imperatiu' פִּקְרִי. תִּפְקוֹרְנָה Non suscipit affixa, sed vt Imperatiuus, vtitur ꝓnominibus separatis, id quod & in cęteris omnibus fieri potest, פְּקָרוֹ visitauit eũ, vel פָּקַד אוֹתוֹ.

Quinquarb. id est, persona יִפְקְרוּ *omnia recipit affixa quæ imperatiuus* פִּקְרוּ, *& adhæc pronomina secundæ personæ, vt hîc à Clenardo expressum est, quæ imperatiuo nõ iunguntur, quia secundis personis pronomina secundæ personæ non solent adhiberi, & primus pronomina primæ.*

תִּפְקְרִי Etiã hæc vt

יִשְׁמַע
יִשְׁמָעֵהוּ
יִשְׁמָעֶהָ
יִגְאַל
יִגְאָלֵהוּ
יִגְאָלֶהָ
יִפְקְרוּ
יִפְקְרוּךָ
יִפְקְרוּכֶם
יִפְקְרוּךְ
יִפְקְרוּכֶן
Cætera omnia vt Imperatiuus.
פִּקְרוּ

יִפְקוֹר
יִפְקְרֵן vel
יִפְקְרֵהוּ vel
יִפְקְרֶנּוּ
יִפְקָרְךָ
יִפְקְרֵנִי
יִפְקְרֵם
יִפְקָרְכֶם
יִפְקְרֵנוּ
יִפְקְרֵהָ vel
יִפְקְרֶהָ vel
יִפְקְרֶנָּה
יִפְקְרֵךְ
יִפְקְרֵן
יִפְקָרְכֶן

IMPERATIVVS.

Prima imperatiui singularis ־ָ:, altera scheua, perinde atque in infinitiuo. At si desinat in ־, iam aduẽtus affixorum illud mutabit in ־ֵ, remanente scheua sub prima.

FVTVRVM.

Idem hîc iudicium de ־ secundæ syllabæ, quod in imperatiuo, alioqui quorum extrema cholem, efferuntur gemino scheua, prętérquam in affixis tribus, ךָ, כֶם, כֶן, vbi ־ָ: sub secunda radicis, ne præter decorum

mitur nunc actiuè, vt sit פָּקְדוֹ visitare eũ, siue visitatio eius, quòd is quempiã visitet, nunc paſsiuè, visitatio eius, quòd is visitetur à quopiam. Illa tamen affixa נִי, נָה, הָ, נוּ, הוּ, &c, tantùm patienti congruũt, vt לְהָרְגֵנִי ad interficiendum me. Exo. 2. non vt ego interficiam.

a Vsitatiſsimũ in huius Affixis ־ָ: sub litera prima, scheua sub secunda. b Propter mediã gutturalẽ, pro scheua collocatur ־ֲ:, præeunte puncto cognato ־ַ, de quo in appendice quiescentium Pe Aleph. pa. 21.

c Quemadmodum nudus Infinitiuus interdum habet Pe notandum scheua, sic & præsentibus Affixis, ac tum sub Aiin est ־ֲ:, tametsi id ita demũ fieri obseruauimus, si & tertia radicis acceperit scheua, videlicet ante pronomina כֶם, כֶן & masculinum ךָ. d Atque hîc itidem vt priùs pro ־ֲ: & scheua substituitur ־ַ & ־ֲ:, quòd Lamed sit quæpiam è gutturalibus. e Si, quod rarum est, Infinitiuus efferatur per ־ֹ, id Affixa כֶם & כֶן seruabunt, ךָ mutabit in ־ְ, reliqua in scheua, ideóque erit chirec in prima thematis, ne sit geminum scheua initio.

IMPERATIVVS.

פִּקְדוּם	גְּאָלֵנִי	vel	פָּקְדָה		פְּקוֹד
פִּקְדוּנוּ	גְּאָלָם		פָּקְדֵנָה	vel	פָּקְדוֹ
פִּקְדוּהָ	אֱהָב		פָּקְדֵן		פָּקְדֵהוּ
פִּקְדוּן	אֶהָבֵהוּ		שְׁמַע	vel	פָּקְדֵנוּ
פִּקְדִי	אֱהָבֶהָ		שְׁמָעֵהוּ		פָּקְדֵנִי
פִּקְדִיהוּ	פִּקְדוּ		שְׁמָעֵנִי		פָּקְדֵם
פִּקְדִינִי	פִּקְדוּהוּ		גְּאַל		פָּקְדֵנוּ
פִּקְדִים	פִּקְדוּנִי		גְּאָלֵהוּ	vel	פָּקְדָהּ

nomina primæ, nisi admodum rarò : vt in nostro opere grammatico ostendimus.

BENONI.

	פּוֹקַדְתּוֹ	פּוֹקְדִים	vel	פּוֹקְדִי		פּוֹקֵד
	פּוֹקַדְתְּךָ	פּוֹקְדַי		פּוֹקְדֵנִי	vel	פּוֹקְדוֹ
	פּוֹקְדוֹת	פּוֹקְדָיו	vel	פּוֹקְדָהּ		פּוֹקְדֵהוּ
&c.	פּוֹקְדוֹתָיו	פּוֹקֶדֶת		פּוֹקְדָהּ		

PAVL.

פְּקוּדָתוֹ	פְּקוּדָיו	פְּקוּדְךָ	פָּקוּד
פְּקוּדוֹת	פְּקוּדָה .	פְּקוּדִים	פְּקוּד
פְּקוּדוֹתָיו	פְּקוּדַת	פְּקוּדַי	פְּקוּדוֹ

Benoni per omnia ſequitur morem nominum, inflectendum in maſculino vt כֹּהֵן pag. 59. in fœminino vt מֶלֶךְ pa. 63. Eſt enim Benoni non tam participium, q̃ nomen adiectiuum. Si tamen adſint affixa cognata magis verbis, vtpote נִי, נוּ, הוּ, & הָ, נָּה, iam participij ſignificationem refert, vt ſit פּוֹקְדִי viſitator meus, פּוֹקְדֵנִי viſitans me. Itidem Paul, ad eam nominum formam referendum, vbi prima ָ, altera ſchurec. vt בָּרוּךְ, ſic fœmininum, vt מְלוּכָה.

INFINITIVVS.

מְשָׁחֲךָ	מָאֳסְךָ		פָּקְדְכֶם		ָ ו
מְשָׁחֲכֶם	מָאֳסֵךְ		פָּקְדֵנוּ		a פְּקוֹד
מְשָׁחֲכֶן	מָאֳסִי	vel	פָּקְדָהּ	vel	פָּקְדוֹ
c פְּתֹחַ	ו :		פָּקְדָהּ		פָּקְדֵהוּ
פִּתְחוֹ	c רְדוֹף	vel	פָּקְדֶנָּה	vel	פָּקְדֵנוּ
פִּתְחֲךָ	רָדְפְּךָ		פָּקְדֵךְ		פָּקְדְךָ
פִּתְחֲכֶם	רָדְפְּכֶם		פָּקְדָן	vel	פָּקְדִי
פִּתְחֲכֶן	. רָדְפְּכֶן		פָּקְדְכֶן		פָּקְדֵנִי
	d מְכוֹת		b מֵאוֹס		פָּקְדָם

Infinitiuus qui & ipſe tanquam nomen eſt, ſumitur

iusmodi sunt נִי ,נוּ ,הוּ ,הָ ,נָה. Nam hæc in verbis crebrò, in nominibus nunquam, nisi duo illa הוּ & הָ.

Quinquarb. Duo illa cum nominibus quiescentibus lamed he potissimùm componuntur.

פְּקַדְתֶּם & פְּקַדְתֶּן) Cùm adsunt Affixa perit ם & ן, cuius loco substituitur ו. Nam cùm vtraque persona sit pluralis, signum aliquod illius necesse est habeat. Is autem numerus semper vnam ex his * tribus literis *(in præterito)* possidet.

*Quinquarb. ו non est litera, sed motio vocalis.

פְּקָדַתּוּ) pagina.72. pro פְּקָדַתְהוּ, abiicitur ת personæ fœminæ, deinde ה Affixi mutatur in ת, daghes indicante literam deficientē. Sic פְּקָדַתָּה) pa.72. deest ת verbi, ת autem quod cernitur affectum daghes, id pertinet ad pronomen ה signandum ָ, quod punctum in fine dictionis interdum secum explicatam habet quiescentem literam ה*, vt עִמְּכָה pro עִמְּךָ. Sic hoc loco sequendo analogiam mascul. פְּקָדַתְהוּ fœmininum integrum foret פְּקָדַתְהָה, deinde prius ה quod affixum est, vertitur in ת, & persistit quies, nempe alterum ה post ָ.

Quinq. sunt enim literæ אהוי actu, aut potentia semper in motionibus magnis.

Vtriusque huius personæ si quis exemplum requirat, inueniet.1.Reg.cap.1. כִּעֲסַתָּה affligebat eam, גְּמָלַתּוּ ablactauit eum.

פְּקָדָהּ) pag.72. Hęc persona sortita Affixū ם (vel ן,) si sit milel, desinit in pathah.

פָּקַדְתְּ) Hæc secūda persona fœm.gen. & prima cōmunis פָּקַדְתִּי ad eundem modū se habent in Affixis.

Quinquarb. פָּקַדְתְּ & פָּקַדְתִּי eadē recipiūt affixa, nisi quòd פָּקַדְתְּ, eò quòd sit secundæ personæ, pronomina secūdæ personæ non admittit, & פָּקַדְתִּי pro-

פקדת	פקדנוכם	פקדוך	פקדת
פקדתיו vel	פקדנוה	פקדוני	פקדתו vel
פקדתיהו	פקדנוך	פקדום	פקדתהו
פקדתיני	פקדנון	פקדוכם	פקדתני
פקדתים	פקדנוכן	פקדונו	פקדתם
פקדתינו	פקדה	פקדוה	פקדתנו
פקדתיה	vel פקדתהו	פקדוך	פקדתה
פקדתין	פקדתו	פקדון	פקדתן
Eadem pun-	פקדתך	פקדוכן	פקדתי
ctorum ra-	פקדתני	פקדתם	vel פקדתיו
tio, quæ in	vel פקדתם	פקדתוהו	פקדתיהו
פקדתי	פקדתם	פקדתוני	פקדתיך
פקדתן	פקדתכם	פקדתום	פקדתים
פקדתוהו	פקדתנו	פקדתונו	פקדתיכם
Omnia mo-	vel פקדתה	פקדתוה	פקדתיה
re masculi-	פקדתה	פקדתון	פקדתיך
ni פקדתם	פקדתך	פקדנו	פקדתין
	vel פקדתן	פקדנוהו	פקדתיכן
	פקדתן	פקדנוך	פקדו
	פקדתכן	פקדנום	פקדוהו

Quemadmodum nominibus iunguntur affixa, ita & verbis, ac mutationis punctorum ferè lex eadem in vtrisque, vt quòd ָ primo loco vertatur in scheua, quæcunque accedunt affixa. Item quòd præsentibus כֶם, & כֶן, fit secunda in syllaba ַ, alioqui ָ, haud aliter atque in nomine דָבָר. Sic persona fœmi. פָּקְדָה mutat ה in ת, deinde reliqua ferè vt in צְדָקָה pa. 65. & ita de cæteris. Hoc tamen interest, quòd quibusdã verba familiariùs vtantur quàm nomina, cuiusmodi

in quieſcentibus lamed ה, monoſyllabum quidem camets perinde ſe habet,vt eius eſt lex, dum ſecundo loco ponitur,exemplum eſt דָם, ſanguis.

Fœmininum autem morem tenet perfecti nominis,quod habet geminũ ‥, exemplũ eſt שָׁנָה annus.

At ‥ in monoſyllabis, regimine ſingul. & ſtatu abſoluto plurali manet, in reliquis eſt ſcheua, exemplum eſt שֵׁם nomen. Fœmininum verò extra ſtatum abſolutum vbique habet ſcheua, exemplum eſt פֵּאָה angulus. Quieſcentia Aiin Vau nuſquam aut ׄ aut ‥ permutant, ſed velut quieſcentis indicium conſeruant inuariatum. exempla צֵדָה eſca,קָמָה ſeges erecta, גֵּר aduena, זָר extraneus. Cæterùm in duplicantibus Aiin idem fit,quod in ipſis verbis, nempe vt ſi quid ad nomen accedat (quod fit affixis, plurali numero, & fœminino) pro longis vocalibus ſumãtur breues, ‑ pro ׄ, chirec *(paruum)* pro ‥. Iam enim eluceſcit daghes hoſtis magnarum vocalium, exempla זַכָּה pura, קֵן nidus, תָּם perfectus.

‑, ∵, Chirec paruum.

Magna eſt inter ſe cognatio tribus his vocalibus, vt videre eſt in inflectione חֵלֶק,עֶבֶר,בֶּגֶר pag.63. Hinc fit,vt pag.69. formetur רִמְכֶם per chirec, יֶרְכֶם per ∵, cùm tamen in רָבְרְכֶם,quo hæc referenda, ſit ב ſignata puncto ‑. ‑

AFFIXA VERBORVM.

Præteritum Kal.

פְּקָדְךָ	פְּקַדְכֶם	פְּקָדְךָ		פְּקַד
פְּקָדָן	פְּקַדְנוּ	פְּקָדַנִי	vel	פְּקָדוֹ
פְּקָדְכֶן	פְּקָדָתְ	פְּקָדָם		פְּקָדָהוּ

פקדת

אָחוֹת
Plurale
אֲחָיוֹת
Regi. אַחְיוֹת
אַחְיוֹתָיו
Singulare vt גֹּרָל pagina 59. plurale per iod mobile.
גָּלוּת
גָּלוּתוֹ
˙ huius formæ manet inuariatum.
בַּת
בִּתּוֹ
Integrum singula. בֶּנֶת formæ צֶפֶת sphærula siue nodus, per duo segol, sed eliso נ scribitur pathah. sic Affixa, בִּנְךָ vt בִּנְתּוֹ, sed deficientem literam monstrat daghes in ת. cæterum plurale est בָּנוֹת, vt דְקֹרֶת in צְדָקוֹת

Duplicantia Aiin
תָּם דַל
Regimē. תַּם
תֻּמּוֹ
תֻּמִּים
קֵן
קִנּוֹ
קִנִּים

וַכַּח
Semper ˙ in -, & ·· in chirec, nam adiectio literæ fecit apparere daghes: liquet in Affixis, plurali, & fœmini.
עֹז
עֻזּוֹ
עֻזִּים
סֻכָּה
Sic cholem prædictis locis in ∴, interdum etiā in hateph kamets conuerti solet.
מַסַךְ

Regim. מַסַךְ
מַסְכּוֹ
מַסְכִּים
מָגֵן
מָגִנּוֹ
מָגִנִּים
מָעוֹז
מָעֻזּוֹ
מָעֻזִּים
Horū ˙ sub heemantico מ non mutatur.
Quatuor literarum.
חַשְׁמַן
חַשְׁמַנּוֹ
חַשְׁמַנִּים
Quia - in vltimo, ideò daghes vbi quid additur.

Canones de permutandis vocalibus, fermè iidem in formis imperfectorum ordinū, qui & in perfectis.

∸ & ··.

Monosyllaba quæ signantur ˙ aut ··, in tribus obuia sunt ordinibus, itidem & fœminina, quorum vltima camets ante ה, prior camets aut ··, in duobus ordinibus. Eorum omnium discrimē ita dignosces.

in

בָּנִים
Regim. בְּנֵי
Omnia vt
וְבָרִים in בָּרִים
pag.58.
חוּלִי
חָלְיוֹ
חָלְיְךָ
חֳרִי
חֳרִיו
Vt קֹדֶשׁ pagina 63.
Iod autem mobile, sic etiam
פְּרִי
פִּרְיוֹ
כְּלִי
כֶּלְיוֹ
prius vt כֶּנֶר pagina 63. alterum vt חֵלֶק pagina 63. plurale autem
כֵּלִים
Prorsus vt זְקֵנִים in קְנִים pag. 58.

tu absoluto habet propriè ‑, & in regimine ‑.. Quare fallitur Clenardus.
פֵּאָה
Regim. פְּאַת
פְּאָתִי
פֵּאוֹת
Regim. פְּאוֹת
פְּאוֹתָיו
Regimen & affixum vt דְּקַר & דְּקוֹר in צִדְקָה pa. 65.
שֵׁם
שְׁמוֹ
שִׁמְךָ
שֵׁמוֹת
שְׁמוֹת
Plurale vt פְּאוֹת, singulare mutat .. in scheua, & interdum in chirec, ne bisscheua sit in principio, Sic בֵּן, at plurale.

Regimen cum affixis cognatis per ‑:, reliqua per ‑, excepto vno in quo .:., quod pũctum ante n gutturalem in multis pro ‑, sic פֶּחָם formæ גַּנָּב
דָּם יָד
Regimẽ. דַּם
דָּמוֹ
דִּמְכֶם
sed יֶדְכֶם
דָּמִים
Regim. דְּמֵי
Cætera siue formæ דָּם, siue יָד, legẽ tenent syllabę דָּבָר in בָּר, pag.58.
Quinquarb. דָּם & יָד *nomina sunt eiusdẽ ordinis, vtrũque enim in sta*

‑ distinguitur à regi.
אֲבִיהֶם
אֲבִיכֶם
אָבִינוּ
אָבִיהָ
אָבִיךָ
אֲבִיהֶן
אֲבִיכֶן
אָבוֹת
Regi. אֲבוֹת
Singu. ascisscit Iod, prima regiminis, & quatuor affixorum ‑:, aliorum ‑, plurale vt שָׁנָה.
Sic & אָח, sed eius plurale
אַחִים
אֲחֵי
אָחִיו
אַחֶיךָ
אַחַי
אֲחֵיהֶם
אֲחֵיכֶם

מִקְנִים
מִקְנַי
מִקְנָיו
מִקְנֶיהָ
Hîc quæ desinunt in ה præcedẽte ·.· regimine singulari mutant illud in ·· pluralis autẽ numerus & omnia affixa perdunt ה: nam ה in מִקְנֵהוּ & מִקְנָהּ ad affixũ pertinet, quod in huiusmodi more verborum poni solet.

אָב
Regi. אֲבִי
& אָבִיו
אָבִיהוּ
אָבִיךָ
אָבִי

צְדָקָה pa.65.
עָנִי
עֲנִי
עֲנִיּוֹ
עֲנִיֶּךָ
עֲנִיִּים
עֲנִיֵּי
In affixis & plurali iod mobile.

שָׂרָה
Regim. שָׂרַת
שָׂרָהוּ
שָׂרָהּ
שָׂרָךְ
שָׂרוֹת
שָׂרוֹת
עֹלָה
עֹלַת
עֹלִים
עֹלֵי
רָעָה
רָעִים
רָעֵי
מִקְנֶה
Regi. מִקְנֵה
מִקְנֵהוּ
מִקְנָהּ
מִקְנְךָ
מִקְנַי

צִבְאוֹתָיו
Regi. sing. nõ mutat secundum ָ, plurale autẽ est, vt
צִדְקוֹת.
חֵטְא
חֶטְאוֹ
חֲטָאִים
Vt חֵלֶק pag. 63. nisi quòd scheua ponitur pro ·.·.
כִּסֵּא
Regi. כִּסֵּא
כִּסְאוֹ
כִּסְאֲךָ
כִּסְאוֹת
כִּסְאוֹתָיו
In reliquis à regim. singulari excidit daghes.
Quiesc. Lamed he.
שָׁנָה
שְׁנַת
Vt רָקָה in

iod in ··, plurale autẽ huius nouum,
בָּתִּים
בָּתֵּי
בָּתָּיו
Vbiq; ָ ante daghes, cætera verò huius formæ sic,
זֵיתִים
זֵיתֵי
זֵיתָיו
Quiescente iod in ·· vt numero singulari.
בּוֹשֶׁת
בָּשְׁתּוֹ
Perinde vt קֹדֶשׁ perfectũ pag. 63.
Quiesc. Lamed Aleph.
צָבָא
צְבָא
צְבָאוֹ
צְבָאוֹת
צִבְאוֹת

ָ distin-

initium ם, extremum ה fœmininum, vt סִכְּפְתָה.

g Hîc daghes necessarium, quòd vltimum punctum sit pathah.

Quinquarb. Vel faciliùs dicendum esse –, quia post motiones paruas solet sequi daghes, nisi cum illis vnà sit accentus: aut quia nomen illud est classis eorum quæ natura obtinent daghes.

h Quæ calce gerunt ת præcedente schurec, iis pluraliter tribui solet iod mobile. Idem fit si vltima desinat in chirec, vt תַּחְתִּית, in plurali facit תַּחְתִּיוֹת.

i Etiam si plures syllabæ quàm duæ, tamen semper in duabus postremis, quæ signantur cholem & segol, locum habet forma קֹדֶשׁ, pag. 63. k Itidem neglectis primoribus, inspicienda erit vltima & penultima, quæ si cum nominibus quinque aut sex pūctorum consentiant, consimilis erit declinādi ratio.

	quā mutāt.	וָרָן	Quiescétia
in sceua. Nō	Hæc enim	וָרִים	Pe Iod.
enim est sub	duo puncta	וָרֵי	שֵׁנָה
litera radica	sub prima ra	גֵּר	שְׁנַת
li. כָּוֶת	dicis in isto	גֵּרָן	שְׁנָתוֹ
מָוֶת	ordine, con-	גֵּרִים	Vt רְקֹרֶת in
מוֹתוֹ	stanter ma-	גֵּרֵי	צִרְקַת pa.65.
Regimen &	nent indicā-	קָמָח	שְׁנוֹת
affixa habēt	dæ quietis	קֶמַח	שְׁנוֹת
ו quiescēs in	gratia.	קִמְחוֹ	שְׁנוֹתָיו
cholem.	Cæterùm in	צָרָה	vt רְקוֹרֶת in
בַּיִת	מָלוֹן	צָרַת	צִרְקוֹת pa.65.
Regim. בֵּית	מְלוֹן	צָרָתוֹ	Quiescent.
בֵּיתוֹ	מְלוֹנוֹ | Sic שָׂטָן	&	Aiin Vau.
Quiescit	more suo | יַרְקוֹן ·	& ·· nū	זָר

iod abiicere, vt desinat videlicet in ָ haud aliter quā singulare. Plurale fœmininum quibuscunque finiatur affixis, easdem habet vocales in primoribus syllabis, masculinum non item, de hoc pag. 60. a Hæc forma צְדָקָה ratione Camets sub ד, legibus tenetur puncti Camets primo loco manentis, ideóque regimine vertitur in scheua צִדְקַת, prima nimirum per chirec, quòd alioqui scheua geminum existeret initio dictionis, de quo pag. 61. b At reliquæ formæ cæteras vocales ante fœmininum ָ mutare non consueuerunt, etiam alioqui mutabiles.

Quinquarb. Pace Clenardi hoc dixerim, eo quòd sint fœminina, quæ vocalem ante ָ mutant, vt תּוֹעֵבָה abominatio, in regimine mutat ֵ primæ syllabæ sub ע in ֲ, (nam in polysyllabis fœmininis non connumeranda est prima syllaba, quantùm spectat ad motionum mutationem, nisi illa per canones masculinorum sit mutabilis) & dicitur תּוֹעֲבַת Prouerb. 8. & aliàs. Sic נְבֵלָה cadauer, in regimine נִבְלַת Leuit. 5. & aliàs. cum pronomine נִבְלָתְךָ נִבְלָתוֹ satis frequēs. vt Deuter. 21. & 28. Ieremiæ 36. Leuit. 11. & sæpe alias. Dictio porrò נְקֵבָה quam Clenardus attulit, non in vsu reperitur in statu regiminis posita, aut composita cum affixis.

c Forma שִׁפְחָה plurali numero conuenit cum צִדְקוֹת. d Hoc heemanticum quòd desinat in pathah, postulat daghes, quandocunque additur litera.

Quinquarb. Vsus illius heemantici, quod Clenardus adfert, in singulari non reperitur in Biblijs sacris.

e Hîc ֵ quod secundo loco ponitur, regimine singulari permutatur in ַ vt in זְקַן pag. 58. in cæteris est scheua vt in כֶּרֶם pag. 59. f Semper istius regimē per duo segol, quorum primum aduenientibus affixis vertitur in ַ, secundum in scheua, vt מַלְכְּךָ. pag. 63. idem in cognatis formis accidit, hoc est, quorum initium

חָלְיוֹ *morbus eius*, חָלְיְךָ *morbus tuus, &c.*

ֻ וּ. Atque huc quoque pertinēt, quę ob mediam, vel vltimam guttutalē vice ְ, habent ֲ, vt תֹּאַר כּוֹבַע.

ָ ָ	צִדְקוֹתָיו	שִׁפְחַת	מַמְלֶכֶת
a צְדָקָה	צִדְקוֹתֶיהָ	שִׁפְחָתוֹ	מַמְלַכְתּוֹ
צִדְקַת	צִדְקוֹתַי	שְׁפָחוֹת	מַמְלַכְתִּי
צִדְקָתוֹ	צִדְקוֹתֵיהֶם vel	שִׁפְחוֹת	מַמְלָכוֹת
צִדְקָתְךָ	צִדְקוֹתָם	שִׁפְחוֹתָיו	מַמְלְכוֹת
צִדְקָתִי	צִדְקוֹתֵיכֶם	d מַטְעָם	מַמְלְכוֹתָיו
צִדְקָתָם	צִדְקוֹתֵינוּ	מַטְעַמּוֹ	g שַׁאֲנָן
צִדְקַתְכֶם	צִדְקוֹתֶיךָ	מַטְעַמִּים	שַׁאֲנַנּוֹ
צִדְקָתֵנוּ	צִדְקוֹתַיִךְ	מַטְעַמַּי	שַׁאֲנַנִּים
צִדְקָתָהּ	צִדְקוֹתֵיהֶן	c מִזְבֵּחַ	שַׁאֲנַנַּי
צִדְקָתֵךְ	צִדְקוֹתֵיכֶן	מִזְבַּח	h מַלְכוּת
צִדְקָתָן	b נְקֵבָה	מִזְבְּחוֹ	מַלְכֻיוֹת
צִדְקַתְכֶן	נְקֵבַת	מִזְבְּחוֹת	i קְטֹרֶת
צְדָקוֹת	נְקֵבָתוֹ	מִזְבְּחוֹתָיו	קְטָרְתּוֹ
צִדְקוֹת	c שִׁפְחָה	f מַמְלָכָה	k תִּפְאֶרֶת
			תִּפְאַרְתּוֹ

Perpetuus eſt fœmininorum canon, eorum quæ in ה deſinunt, vt illud in regim. ſingulari & affixis conuertatur in ת, vltimū autem ָ quod ante ת præceſſerat, modò in ַ deſcendat, modò perduret, vtcunque ius eſt huius puncti, dum ſecundo loco conſiſtit, quod paulò ſuprà explicatum eſt pag. 61.

At plurale fœmininorum propriè in ת præpoſito cholem, ídque vtroque ſtatu: verùm vbi adeſt affixū, ſemper poſt ת ſubditur iod, more pluralis maſculini, niſi quòd pro הֶם licet collocare ם ſolum, & literam

dem singulari nihil variant: præsentibus autem affixis, conuertitur segol secundo loco in scheua. At numero plurali, statu absoluto in ·, regimine verò in scheua. ·.· ·.·. Quæ gemino cōstant segol, singularibus affixis prius partim demutant in chirec, בֶּגֶד, partim in pathah, מֶלֶךְ. At quæ primam habent gutturalem, semper in pathah, עֶבֶד.

mine sing. non mutātur nisi ·, & ·· quod habeat · ante se vel post se.

Quinquarb. Quæ primam habent gutturalem, mutant primum ·.· in ־, quando secundum ·.· mutatum est in seua: nam quando ·.· secundæ syllabæ mutatur per suam regulam in ·, prius ·.· migrat in ־:, quod nihil aliud est, quàm seua dilatatum siue compositum cum ־. Exemplum עֶבֶד *hic cum affixis considera, & rem ita habere videbis.*

·.· ·· Ad eundem modum vbi puncta quinque, migrabit ferè in chirec, nec obstabit litera gutturis, tametsi quorum initium est Aiin vel Chet, non chirec, sed segol ferè suscipiunt, עֶגֶל, חֵלֶק. Pluralis numerus vtriusque formæ perinde se habet, vt quibus est geminum ־־. Sed ratio regiminis, & illorum affixorum הֶם, הֶן, כֶם, כֶן pendet ex ־ aut ·.· affixorum singulariū ob gutturalem. ־·.· & ־־ eundem prorsus obtinent modum quę vel secundo loco, vel vtroque sortita sunt pathah, cùm huius sint clasis. Canon enim est, geminum segol transire in geminum pathah, si media sit gutturalis, vt נַעַר, & vltimā gutturalem mutare præcedens segol in pathah, זֶרַע.

·.·ו. Cholē subsequēte segol omnib⁹ affixis, & vtroque numero vertitur in ־:. Quòd si penultima fuerit gutturalis, in hac sede collocabitur ־: præeūte ־.

Quinquarb. Holem sequente segol in nominibus perfectis in ־: cum affixis mutatur, nam in imperfectis, tametsi non sequatur ·.· post holem, holē mutatur in ־:, vt חָלְיוֹ, *quod est ordinis quiescentium lamed he, ab* חֹלִי *cum affixis facit*

הליו

nis, quæ est inter corrupta quatuor pronomina הֶם, הֶן, כֶם, כֶן *& cætera, quando videlicet nominibus pluralibus, quæ motiones mutabiles habent, adhibentur. Nam in nominibus illis, quæ insigniuntur in statu sing. absoluto* ⸗ ⸗, *aut* ·· ⸗, *aut* ⸗ ··, *quando in singulari numero recipiunt affixa, non seua quiescens, sed — anteit literam imminentem affixis* כֶם, כֶן: *in nominibus autẽ quinque, aut sex punctorum in ipso singulari numero cum eisdem affixis* כֶם כֶן *& aliis, nullum discrimen reperies ex exemplis aliquibus à Clenardo commißis.*

אָהֳלְךָ	קָדָשֵׁנוּ	·:· ··	מַלְכֵּי	·:· ·:·
אָהֳלִי	קָדָשָׁהּ	סֵפֶר Segol in –		בֶּגֶד
אָהֳלָם	קָדָשְׁךָ	סִפְרוֹ	עֵבֶר	בִּגְדוֹ
אָהֳלְכֶם	קָדָשָׁן	סְפָרִים	עִבְרוֹ	בִּגְדְּךָ
אָהֳלֵנוּ	קָדָשְׁכֶן	סִפְרֵי	עֲבָרִים	בִּגְדִי
אָהֳלָהּ	קָדָשִׁים	חֵלֶק	עִבְרֵי	בִּגְדָם
אָהֳלֵךְ	קָדָשַׁי	חֶלְקוֹ	עֲבָרָיו	בִּגְדְכֶם
אָהֳלָן	קָדָשָׁיו	עֵגֶל	·:· —	בִּגְדֵנוּ
אָהֳלְכֶן	קָדָשֶׁיךָ	עֶגְלוֹ	זֶרַע	בִּגְדָהּ
אָהֳלִים	קָדָשַׁי	יֶשַׁע	זַרְעוֹ	בִּגְדֵךְ
אָהֳלֵי	קָדָשֵׁיהֶם	יִשְׁעוֹ	זַרְעֲךָ	בִּגְדָן
אָהֳלָיו	קָדָשֵׁיכֶם	יְשָׁעִים	זְרָעִים	בִּגְדְכֶן
אָהֳלֶיךָ	קָדָשֵׁינוּ	יִשְׁעֵי	זַרְעֵי	בְּגָדִים
אָהֳלַי	קָדָשֶׁיהָ	ו ·:·	זְרָעָיו	בִּגְדֵי
אָהֳלֵיהֶם	קָדָשַׁיִךְ	קֹדֶשׁ	— —	בְּגָדָיו
אָהֳלֵיכֶם	קָדָשֵׁיהֶן	קֹדֶשׁ	נַעַר	*Geminũ* ·:· ·:· *habet plurale, vt geminũ* ⸗ ⸗, *pagina 58.*
אָהֳלֵינוּ	קָדָשֵׁיכֶן	קָדְשָׁן	נַעֲרוֹ	
אָהֳלֶיהָ *Vsu venit quādoque* ⸗ *in locũ* ⸗:.		קָדְשְׁךָ	נַעֲרָהּ	Segol in ⸗
אָהֳלַיִךְ	אֹהֶל	קָדָשַׁי	נְעָרִים	מֶלֶךְ
אָהֳלֵיהֶן	אֹהֶל	קָדָשָׁם	נַעֲרֵי	מַלְכּוֹ
אָהֳלֵיכֶן	אָהֳלוֹ	קָדָשְׁכֶם	נְעָרָיו	מְלָכִים

** Quinquarb.*
I d est, in regi-

Nomina sex punctorum vt בֶּגֶד, aut quinque, vt סֵפֶר, aut vbi cholem ante ·:·, vt קֹדֶשׁ regimine* quidem

recepto more fit, vt prius vertatur in chirec. Id quod vbique obſeruandum, dum duæ literæ principales hoc puncto ſignarentur.

Itidem quum eſt geminum in medio dictionis, pro priore quod deſcẽdit ex ·· collocandũ ·.·. Alioqui enim (quod fieri nequit) vtrunque moueretur, alterum quidem, quòd eſſet ſecundum, prius verò, quòd poſt vocem magnam veniret, aut ſub litera notata daghes: vnius exemplum eſt ſingulare כֵּרֶם, in tribus affixis ךָ, כֶם, כֶן, alterius עֶלֶג in affixis eiſdem, ſi quis experiri velit.

Affixorum natura.

Animaduertendum in exemplo דָּבָר quæ vocales tribuantur Affixis, quæ item puncta poſsideant literam ר. Nam quod hinc colligi debet, hæc pronomina quodcunque nomen clauſerint, eãdem rationem obtinent. Hoc etiam conſiderandum, quæ affixa regiminum vocalibus gaudeant, quæ rurſum ſtatus abſoluti. Siquidem quatuor illa הֶם, הֶן, כֶם, כֶן regimen plurale citra vllam ſuſcipiunt mutationem, reliqua non item. Sicut nec in ſingulari perinde ſe habet penultima radicis litera, dum affigitur כֶם & כֶן, (quæ regimini cognata ſunt) atque dum ſuccedunt cætera, quæ abſoluti nominis punctum efflagitant. Atque hoc * diſcriminis tum demum percipias, vbi literam imminentem Affixo non anteit ſcheua quieſcens. Fiat periculum commiſsis duobus Nominibus דָּבָר, pagina 58. & כִּנּוֹר, ſequenti pagina.

* *Quinquarb. Significat & oſtendit Clenardus hoc loco differentiam notatio-*

nis,

uertendæ vocalis ratio, vt à דָּבָר in regimine דְּבַר אָבִי. In affixo דְּבָרוֹ. In plurali דְּבָרִים. Sic ab adiectiuo חָכָם sapiens, deducitur fœmininum חֲכָמָה.

◌ָ secundæ syllabæ.

Secundo autem loco positum Kamets in singulari quidem regimine, ac duobus affixis כֶם, כֶן, conuertitur in ◌ַ. At in plurali regimine, & quatuor affixis הֶם, הֶן, כֶם, כֶן, mutatio fit in scheua. Cætera omnia seruant ◌ָ inuariatum.* Atque hæc vtrinque natura est ◌ָ, qualisqualis alioqui vel præcesserit vocalis, vel consequatur, vt cernere est in גָּדוֹל & כּוֹכָב.

*Quinquarb. *Vult dicere ◌ָ semper secundum suos canones mutari, quæcunque præcedat aut sequatur alia motio.*

◌ֵ primæ syllabæ.

Quando primam sedem occupat tsere, variat eodem modo, vt eius loci kamets, si modò secundum punctum fuerit kamets, alioqui nunquam mutatur.

Quinquarb. *Mutatur etiam ◌ֵ primæ syllabæ vt ◌ָ eiusdē syllabæ, existente ◌ֶ secūdo puncto, vt* שֵׁבֶט *sceptrū, cum affixis* שִׁבְטָהּ, שִׁבְטֵךְ, שִׁבְטוֹ, שִׁבְטְךָ *&c. Sic* יֵצֶר *figmentum* יִצְרְךָ, יִצְרֵן *&c. seruata grammatica analogia.*

◌ֵ secundæ syllabæ.

At secunda sedes dum afficitur hoc puncto, ad eundem modum illud vel seruat, vel permutat, vt dum afficitur ◌ָ, maximè si primum punctum sit ◌ֵ. Alioquì vel manet, vel mutatur in scheua, quemadmodum liquet in כֶּרֶם.

Scheua in chirec.

Quoniam verò his legibus præscriptis in regimine plurali, ac pronominibus quatuor הֶם, הֶן, כֶם, כֶן, geminum scheua cōtingeret in principio dictionis,

quòd(vt in nostro opere grammatico ostendimus) ex integris seu separatis deflectantur pronominibus, corrupta pronomina dici possunt: operæpretium me facturum arbitratus sum studiosis, si in hac subscripta tabella illa expresserim.

PRONOMINA INSEPARATA, quæ & affixa à situ suo dicuntur.

Numerus pluralis.			*Numerus singularis.*			
Prima	Secunda	Tertia persona.	Prima	Secunda	Tertia persona.	
	כֶם	הֶם,ם		ךָ	נו,הו,ו,ו	Masculina.
נו			נִי,י			Communia.
	כֶן	הֶן,ן		ךְ	נָה,הָ,ה	Fœminina.

Pluralis numerus, vt דְּבָרִים verba, & quod præsentis est instituti, idem sentiēdum est de numero duali, vt à רֶגֶל pes, רַגְלַיִם pedes.

Fœmininum genus à masculinis demanat, tantùm adiiciendo literam ה, quam semper anteit punctum ᵥ. * At reliquæ syllabæ perinde se habent, atque in affixo primo.

** Quinquarb. Id est nomina fœmin. in ה, in vno numero cum omnibus affixis eadem habent puncta sub radicalibus, atque habent cum affixo, cum quo in exemplo proposito primùm componuntur. Primum autem affixum vocat ו in sing. numero, & in plural. ו: periculum facito in צְדָקָה cum affixis pag. 65. Excipiuntur tamen affixa duo כֶם כֶן, quæ volunt ᵥ sub tertia radicali in sing. num.*

Quæ vocales mutabiles.

Decem vocaliū permutabiles sunt non ampliùs quatuor, Kamets, Tsere, Segol, Cholem. Cæteræ constant inuariatæ, quæcunque alioqui adsit mutandi causa.

ᵥ primæ syllabæ.

Kamets quod residet in prima syllaba nominis perfecti, transit in scheua, quæcunque acciderit conuertendæ

גָּדוֹל	כַּרְמֶיךָ	כַּרְמִי	שְׂכָרֵיכֶם	שְׂכָרֵנוּ
גְּדוֹלוֹ	כַּרְמַי	כַּרְמָם	שְׂכָרֵינוּ	שְׂכָרָהּ
גְּדוֹלִים	כַּרְמֵיהֶם	כַּרְמְכֶם	שְׂכָרֶיהָ	שְׂכָרֵךְ
גְּדוֹלֵי	כַּרְמֵיכֶם	כַּרְמֵנוּ	שְׂכָרַיִךְ	שְׂכָרָן
גְּדוֹלָיו	כַּרְמֵינוּ	כַּרְמָהּ	שִׂכְרֵיהֶן	שְׂכַרְכֶן
ו ָ	כַּרְמֶיהָ	כַּרְמֵךְ	שִׂכְרֵיכֶן	שְׂכָרִים
כּוֹכָב	כַּרְמַיִךְ	כַּרְמָן	ו ֵי	שְׂכָרֵי
כּוֹכַב	כַּרְמֵיהֶן	כַּרְמְכֶן	כֶּרֶם	שְׂכָרָיו
כּוֹכָבוֹ	כַּרְמֵיכֶן	כַּרְמִים	כֶּרֶם	שְׂכָרֶיךָ
כּוֹכָבִים	ו ָ	כַּרְמֵי	כַּרְמוֹ	שְׂכָרַי
כּוֹכְבֵי	גָּדוֹל	כַּרְמָיו	כַּרְמְךָ	שִׂכְרֵיהֶם
כּוֹכָבָיו				

Cur puncta mutentur.

Fontes vnde oritur vocalium permutatio ſunt quatuor, Regimen, Affixum, Pluralis numerus, Genus fœmininum. Regimen eſt, quando dictio ipſa regit aliam, quod Hebræi vocant סָמוּךְ ſamuch, id eſt, continuum, cōiunctum, ſiue vicinum, vt דְּבַר אָבִי verbum patris mei. Hîc alia puncta quàm quum abſolutè, ac citra regimen dicimus דָּבָר verbū, id quod illi adpellitant מוּכְרֶת, muchereth hoc eſt, abſolutum dictionis ſtatum. Semper verò plurale maſcul. collocatum in ſtatu regiminis, abiicit ם aſſumpto ֵ ſub vltima radicis, quieſcente iod.

Affixi voce pronomina quædam intellige hoc donata vocabulo, quòd nunquam inueniantur ſeparatim, ſed perpetuò ad finem dictionis adhæreſcant vt דְּבָרוֹ verbum eius, &c.

Quinquarb.. Quum apprimè neceſſarium ſit, ei qui ſeriò vult Hebraicari, noviſſe cuius generis, numeri & perſonæ ſint affixa ſeu inſeparata pronomina, quæ

nem multis locis admittant, fit vt in huiusmodi ordinum nomina, formæ etiam quadrēt perfectorum. Atque adeo in quiescentibus Pe vel Lamed א, nullam aliam reperias.

Quatuor aut quinque literarum.

Multa huius generis, quæ aliquam literarum thematis congeminant, non solùm epitaseos causa, verum etiam sonoritatis & euphoniæ. Cæterùm quæ proprium Hebræis & familiarem numerum superant, ac diuersas habent quatuor aut quinque literas, non sunt quidem illa admodum pauca, verùm ad peregrinam magis linguam referenda, quocirca parum anxij fuimus, formis istorum recensendis.

Omnium ordinum formæ certis quibusdam legibus tenentur, vt scias vbi puncta stata persistant, vbi contrà in alia vertantur, quæ succedentibus tabulis plana fient.

זְקֵנַיִךְ	זְקֵנֵךְ	דִּבְרֵיכֶן	דִּבְרְכֶן	ָ ָ
זְקֵנֵיהֶן	זְקֵנָן	fœm. חֲכָמָה.	דְּבָרִים	דָּבָר
זְקֵנֵיכֶן	זְקֵנְכֶן	ָ ּ ּ	דִּבְרֵי	דְּבַר אָבִי
fœmi. זְקֵנָה.	זְקֵנִים	זָקֵן	דְּבָרָיו	דְּבָרוֹ
ָ : :	זִקְנֵי	זְקַן	דְּבָרֶיךָ	דְּבָרְךָ
שֵׂכָר	זְקֵנָיו	זְקֵנוֹ	דְּבָרַי	דְּבָרִי
שְׂכַר	זְקֵנֶיךָ	זְקֵנְךָ	דִּבְרֵיהֶם	דְּבָרָם
שְׂכָרוֹ	זְקֵנַי	זְקֵנִי	דִּבְרֵיכֶם	דְּבַרְכֶם
שְׂכָרְךָ	זִקְנֵיהֶם	זְקֵנָם	דְּבָרֵינוּ	דְּבָרֵנוּ
שְׂכָרִי	זִקְנֵיכֶם	זְקֶנְכֶם	דְּבָרֶיהָ	דְּבָרָהּ
שְׂכָרָם	זְקֵנֵינוּ	זְקֵנֵנוּ	דְּבָרַיִךְ	דְּבָרֵךְ
שְׂכַרְכֶם	זְקֵנֶיהָ	זְקֵנָהּ	דִּבְרֵיהֶן	דִּבְרָן

שכרנו

PE NVN LAMED HE.

נָקִי	מַצּוֹת	מַכָּה
*נִסָּיוֹן	מִטָּה	מַטֶּה

* *Quinquarb. Hoc in vsu non est in Biblijs sacris.*

PE IOD LAMED ALEPH.

מוֹצָא	צֵאָה	צֵא
*מוֹצָאָה	צֹאָה	*צֹא

** *Quinquarb. Horum duorum & similiũ, si in Biblijs reperiãtur, rarus est vsus.*

PE IOD LAMED HE.

תּוּגָה	מוֹרֶה	יָפֶה
תּוּשִׁיָּה	תּוֹרָה	יֳפִי

QVATVOR LITERARVM.

קַרְקַר	צְלָצַל	בַּקְבּוּק
שַׁעֲרוּרָה	חַכְלִיל	*זְנוּנִים
גַּלְמוּד	חַשְׁמַן	פַּרְדֵּס

* *Quinquarb. Non est hoc nomen quatuor literarum, sed est nomen masculinum plurale, in quo additur* נ*, & deducitur à* זָנָה *scortatus est.*

QVINQVE LITERARVM.

חַלָּמִישׁ	יְרַקְרַק	פְּתַלְתּוֹל
פַּתְשֶׁגֶן	שְׁחַרְחֹרֶת	אֲסַפְסֻף

In cæteris ordinibus idem fit quod in dictionibus perfectis, nempe vt nomina interdum ex radicalibus tantummodo constent literis, interdum aduocentur Heemantica. Sed quemadmodum in verbis, nunc litera planè deperditur, nunc in illius vicem asciscitur daghes, nunc ipsa aut inuariata, aut in aliam mutata quiescit, nunc rursum mouetur, hæc inquam vtcunque variant, in ipsis quoque cernuntur nominibus. Iam cùm (præter quiescentia Aiin Vau) prorsus nulla sint verba, quin perfectorum coniugatio-

זָרוֹן אֵיתָן אִישׁוֹן עֵרוֹת בּוֹשֶׁת תְּלוּנָה

QVIESCENTIA LAMED ALEPH.

צָבָא חֵטְא קַנָּא כִּסֵּא
טָמֵא גֹּמֶא פֶּלֶא חַטָּאת

QVIESCENTIA LAMED HE.

שָׁנָה	פְּרִי	*עָמִית	תַּבְנִית	שָׁלֵו
עָנִי	דְּיוֹ		תַּרְבִּית	רָוֶי
אָחוּ	חַיָּה		*תַּחֲנוֹת	שִׁקּוּי
שָׂרָה	צִיָּה			פּוֹרִיָּה
אָב	הַרְבֵּה			דּוּמִיָּה
פֵּאָה	אָתְנָה	אָחוּת		אֳנִיָּה
רֵעָה	אֶתְנַן	גָּלוּת		שַׁלְוָה
שֵׁם	מַעַל	גֵּאוּת		עֶרְוָה
כִּי	מַרְאֶה	שׁוֹקֶת		אַלְיָה
תּוֹעָה	מַשְׁקֶה	צֶפֶת		אַרְיֵה
חַוָּה	מִצְוָה	שְׁבִית		קִרְיָה
חֳלִי	מִקְנֶה	פְּרוּת		טְרִיָּה
תֹּהוּ	מַרְבִּית	תְּאֵנָה		עֶלְיוֹן
יָד	רָצוֹן	תִּקְוָה		עִנְיָן
חֳרִי	הֵרוֹן	תְּעָלָה		גִּלָּיוֹן

Quinquarb. videtur hoc nomē potiùs esse thema per se, quàm huius ordinis.

*Est hæc dictio 4. Reg. 6. quā iuxta quorundā sententiam, vt formam diuersam retulimus, cùm alij censeāt ad præcedētem ptinere. Multa præterea sunt in hoc ordine, quæ ה tertiam radicis mutant in י aut ו mobile, ac ferè formas perfectorū sequuntur.

& cætera.

DVPLICANTIA AIIN.

תָּם	שַׂר	סֻכָּה	מָעוֹז	מֶכֶס
קֵן	זַכָּה	חֲסָלָה	מוֹרָר	חִנָּם
עֹז	רִנָּה	מָסָךְ	מוֹרֶךְ	מְגִלָּה
בַּל	חָגָא	מָגֵן	מַשָּׁק	תְּפִלָּה

COMPOSITA PE NVN
LAMED ALEPH.

שִׂיא מַשָּׂאָה מַשָּׂאוֹן שְׂאֵת נְבוּאָה
מַשָּׂא מַשּׁוּאָה מַשְׂאֵת נָבִיא

Pe

נ initio propriis nominibus conuenit, נִמְרוֹד.

ת dictionem claudens (*præcedente* ..) perinde vt ה, nota est fœminini generis.

י dum initium occupat, propria nomina conficit, vt יַעֲקֹב יִצְחָק. Sed ad finem additũ Gentilitiorum index est, vt מִצְרִי Aegyptius, & item numeralium, quę Latinis ordinalia dicũtur, vt שְׁלִישִׁי tertius, & in adiectiuis quoque nõnullis locũ habet, vt נָכְרִי externus.

DEFECTIVA PE NVN, VEL IOD.

Quæ sequũtur sunt ex defectiuis pe iod	מַגֵּפָה	מַטּוֹר	טִיג
מַצָּע	מַקֶּבֶת	מַבּוֹל	הַצָּלַת
מַצֵּבָה		מַפָּלָה	מַסָּע
מַצֶּבֶת			

QVIESCENTIA PÉ ALEPH.

אָמִיר	אָטָּם	אֶבֶק

Et cætera Vt in perfectis.

QVIESCENTIA PE IOD.

שֶׁבֶת	תֵּימָן	מוּסָר	מֵישָׁר	רֵעַ
תּוֹכֵחָה	תִּירוֹשׁ	מוֹרָשָׁה	מוֹשָׁב	בּוּל
תּוֹעֶלֶת	תּוֹשָׁב	מוֹלֶדֶת	מוֹעֵד	שֵׁנָה

QVIESCENTIA AIIN VAF.

trituram.	הֲנָחָה	קָמָה	*dictio potiùs est*		זָר
אָסִיךְ	הֲפוּגָה	צָרָה	*thema p se, quã*		גֵּר
מָלוֹן	*אָרוֹשׁ	בִּינָה	*à quiescẽte aiin*		עִיר
מָגוֹר	*Quinquarb. Nomen hoc inscri-*	טוֹבָה	*vaf deducta, nã*		אוֹר
מְנוֹרָה	*ptura semel tan-*	פוּרָה	*ו radicale potest*		שׁוּק
מְנוּחָה	*tùm reperitur,*	עֵיפָה	*esse, nõ autẽ pro*	מָוֶת	עוּף
רֵיקָם	*Esa. 28. & signi*	עוֹלָה	*ו subrogatum.*	בַּיִת	*אָיוֹם
כַּמּוֹן	*ficat tribulã siue*			*י־* *Quinq.*	*Hæc*
					זרון

אַרְמוֹן
חֶשְׁבּוֹן
*מִנְזָן

**Quinquarb.* Hoc singulare non reperitur in Biblis.*

שַׁאֲנָן
שִׁכָּרוֹן
זִכָּרוֹן
קָרְבָּן
שֻׁלְחָן
רְעָבוֹן
יְשִׁימוֹן
אֲבַדֹּן
נ
*נַפְתּוּל

**Quinquarb.* Hoc aut illi simile præposito נ, in vsu non est, eius autē plurale tātū semel reperitur in tota scriptura Genes.30. Quare legere mallem נַפְתָּלִי, quod est nomen proprium. Genes.30.*

נִמְרוֹד
ת
חוֹתֶמֶת
צַפִּיחִית
כַּפֹּרֶת
אַדֶּרֶת
שִׁבֹּלֶת
אִוֶּלֶת
תַּחְתִּית
מַלְכוּת
שִׁפְלוּת
גָּפְרִית
שְׁאֵרִית
*כְּבֵרוֹת

**Quinquar.* Dictio illa semel tantùm in tota scriptura reperitur Exod. 14. & significat illic profunditatē vel molestiā, scribitúrque non per ּ sed per ∴.*

תַּכְלֶת
כְּרִיתוּת
קְטֹרֶת
גְּבֶרֶת
ת
תַּשְׁבֵּץ
תַּלְמִיד
*תַּמְרוּר

**Quinquarb.* Hoc singulare in vsu non est in scriptura.*

תִּדְהָר
תְּאַשּׁוּר

ת ה
תַּרְדֵּמָה
תַּלְאוּבָה
תִּפְאָרָה
ת ת
תִּלְבֹּשֶׁת
תִּפְאֶרֶת
י
יִצְחָק
יַעֲקֹב
יַהֲלוֹם
יַלְקוּט
י
תֵּימָנִי
מִצְרִי
אֲרַמִּי
נָכְרִי
שְׁלִישִׁי

Magna est in omni ordine verbalium copia eorum, quæ fiunt adminiculo literarum הָאֵמַנְתִּי. Ex his ad radicem asciscitur interdum vna, interdum geminę, & nunc præfiguntur, nunc ad finē appendent.

ה quidem ad frontem perfectorum nominum nō accedit, nisi in vno tantùm הַשְׁמָעוּת Ezech.24. in quo etiam ת additum est. At quæ in ה desinunt, plurima sunt, omnia fœminina & milra, posito ָ ante ה.

Quinquarb. *Per Milra, accentum in vltima intellige, & per milel in penultima.*

א aut ֲ habet, aut ∴, nec nisi dictionem incipit.

ם in capite frequēs, in calce rarū admodū, שִׁלֻּם.

כּוֹכָב	צַדִּיק	גִּבּוֹר	תֹּאַר	זְאֵב
כֶּרֶם	רָחוֹק	שָׁלוֹם	קֹדֶשׁ	דְּבִיר
בּוֹרִית	תַּנּוּר	אֹמֶן	נַעַר	תְּהוֹם
שׁוּעָל	פֶּחָם	סֻלָּם	זֶרַע	גְּבוּל
נֶגֶב	כִּכָּר	יֵשַׁע	בֶּגֶד	מְעַט
מַקֵּל	עִלֵּג	סֵפֶר	כְּתָב	שְׁכֶם

Intra hunc ambitum continentur nomina perfecta, quibus vltra tres literas radicales nulla additur extranea, súntque in eis multa verbalia, multis rursum verbum nullum respondet. Quemadmodum autem apud Latinos fallax est analogia, (nam ab amo deducitur nomen amor, non amatio, contrà lego gignit lectionem, legorem minimè) sic & ab Hebræis verbis descendunt quidem verbalia, sed alia in aliis punctorum est ratio.

HEEMANTICA.

ה	נְדִיבָה	א ח	מִזְמוֹר
תּוֹעֵבָה	זְמוֹרָה	אַזְכָּרָה	מִשְׂגָּב
סוֹלְלָה	מְלוּכָה	אַשְׁמוּרָה	שִׁלְמוֹם
יַבָּשָׁה	כְּלִמָּה	אֶצְעָדָה	מ ה
חֲבוּרָה	פְּקֻדָּה	מ	מַמְלָכָה
נֶחָמָה	ה ת	מַלְאָךְ	מַכְפֵּלָה
גְּרוּפָה	הַשְׁמָעוֹת	מַרְבֵּק	מֶרְכָּבָה
אַרְוָה	א	מַשְׁחִית	מִשְׁפָּחָה
חֶרְפָּה	אַכְזָר	מַכְאוֹב	מ ת
שִׁפְחָה	אַכְזִיב	מַלְבּוּשׁ	מִסְגֶּרֶת
חָכְמָה	אַרְבַּע	מַטְעָם	מִסְכֵּנֻת
טֻמְאָה	אֹרְחָה	מֶרְחָב	ו
צְדָקָה	אֶשְׁכּוֹל	מִשְׁפָּט	אַלְמָן
נְקֵבָה	אֶצְבַּע	מִזְבֵּחַ	שַׁבָּתוֹן

a Quæ vtroque numero, vtrunque ſortiuntur genus, ferè ſunt adiectiua, raro ſubſtantiua. b Nomina quædam vtrinque maſculina. c Contrà quædam fœminina. d Aliis tametſi maribus, vox tamen pluralis fœminina. e Vt rurſum fœmininis maſculina.

Quinquarb. Vox צִפּוֹר *in vtroque numero modò maſculina, modò fœminina ex contextu ſcripturæ deprehenditur. Itaque fallitur Clenardus.*

f Maſculinis quoque contingit vtrunque plurale. g Itidem & fœmininis aut maſculinum, aut vtrũque. h Cùm fœmininum ſingulare plerunque in ה deſinat vel ת, quædam tamen neutrum * habent.

**Quinquarb. Supple, Sed illorum genus ex orationis contextu cognoſcitur vel ex verbo, vel ex adiectiuo cum quo iunguntur.*

i Hîc plurali maſculino geminum tribuitur ſingulare. k Hîc contrà fœminino. l Alia ſingulariter cõmunia, quorum plurale partim vox maſculina, partim fœminina.

Quinquarb. Dictio אָרוֹן *non reperitur in plurali in Bibliis ſacris.*

m Sunt etiam, quę plurali carent. n Sunt item quę ſingulari. Ex iis quædam tantùm maſculina, quædam tantùm fœminina, alia vtramque habent terminationem, ſunt etiam quædam tantùm dualia.

Quinquarb. Dictionis אֲלֻמּוֹת *ſingulare fœmininum reperitur. Geneſ. 37.*

Admonitio.

Quod in prædictis nominibus, non eodem modo ſe habeant puncta, id pendet è formarum diuerſitate, quas cõmonſtrabit, qui conſequitur catalogus.

Nomina perfecta.

דָּבָר	קָצִיר	בָּרוּךְ	הֵבֶל	אֲבוֹס .
זָקָן	גָּדוֹל	שֵׁכָר	אֵפוֹר	קִיטוֹר.

כוכב

Dualis porrò numerus formatur à singulari, in his quæ illum habent, addendo ים *syllabam* — *& accentu positus sub litera mox præcedente. vt à singulari* אַף *naris, fit duale* אַפַּיִם *duæ nares. &c.*

DE CASV ET DECLINATIONE.

Quinquarb. Nomina apud Hebræos duntaxat variantur è masculino genere in fœmininum, quod adiectiuorum proprium est, vt טוֹב *bonus,* טוֹבָה *bona. Vel ex singulari in pluralem, vel dualem numerum, vt à* טוֹב *fit plurale* טוֹבִים, *à* טוֹבָה *fit plurale* טוֹבוֹת, *à* יָד *fit in duali* יָדַיִם. *Sic de aliis. Casus cùm in quouis numero nomina sint indeclinabilia, non terminatione cognoscuntur, vt fit apud Græcos & Latinos: Sed præpositis articulis aut præpositione, dicunt* סֵפֶר *liber,* הַסֵּפֶר *libri,* לְסֵפֶר *libro,* אֶת סֵפֶר *librum,* מִסֵּפֶר *à libro.*

DECLINATIONES NOMINVM.

Dualia	Fœminina	Masculina
רֶגֶל	צְדָקָה	דָּבָר
רַגְלַיִם	צְדָקוֹת	דְּבָרִים

Varia nominum declinatio.

l אֶבֶן	אֵימִים	חֵמוֹת	a גָּדוֹל
אֲבָנִים	אֵימוֹת	d שֻׁלְחָן	גְּדוֹלִים
l אָרוֹן	h חֶרֶב	שֻׁלְחָנוֹת	גְּדוֹלָה
אֲרוֹנוֹת	חֲרָבוֹת	e צִפּוֹר	גְּדוֹלוֹת
m זָהָב	i דָּג	צִפֳּרִים	2 a שִׁיר
n נְעוּרִים	דָּגָה	f דּוֹר	שִׁירִים
נְקֻדּוֹת	דָּגִים	דּוֹרִים	שִׁירָה
אֲלָמִים	k חָגוֹר.	דּוֹרוֹת	שִׁירוֹת
vel אֲלָמוֹת	חֲגוֹרָה	g חִטָּה	b הֶבֶל
שָׁמַיִם	חֲגוֹרוֹת	חִטִּים	הֲבָלִים
		2 g אֵימָה	c חֵמָה

Appendix.

Quę literis quatuor cõſtant, ferè ſunt Piel aut Pual, ſoléntq; formari partim ex quieſcẽtibus lamed ה, vt שִׁעֲשַׁע valde delectat⁹ eſt, à שָׁעָה delectatus eſt. Partim ex duplicantibus Aiin, vt גִּלְגֵּל deuoluit, à גָּלַל reuoluit. Nam vbi quatuor diſtincta ſunt elementa pauciſsima ſunt, כִּרְבֵּל induit, כִּרְסֵם ventrem impleuit. Sic rara admodum in quibus quinque literæ, חֳמַרְמַר perturbatione contractus fuit. In Pual, ſic יְפֵיפָה pereleganti forma fuit: hoc à יָפָה decorauit. illud à חָמַר turbauit.

Quinquarb. Notabis obiter lector in huiuſmodi verbis quatuor aut quinque literarum, congeminationem ſiue repetitionem earundem literarum augere vocabuli ſignificationem, vt vides ex illorum ſignificatione hic.

DE NOMINVM GENERE.

Quinquarb. Genus duplex duntaxat habent Hebræi, maſculinum videlicet & fœmininum: neutrum enim non habent genus.

Fœminina verò ea ſunt, quæ terminantur in ה præcedente ָ & accentu in vltima, vt מַלְכָּה regina: vel in ת præcedente ֶ, vt עֲטֶרֶת diadema: quæ omnia ſemper accentum habent in penultima. Reliqua omnia nomina cuiuſcunque fuerint terminationis, generis erunt maſculini: niſi quòd aliquando (vt apud Latinos) quædam ſunt irregularia, quorum genus facilè ab eo qui in Hebraica lingua progreſſus aliquos fecerit, inter legendum vel ex adiuncto verbo, vel ex adiectiuo cognoſcetur.

DE NOMINVM NVMERO.

Quinquarb. Numerum triplicem habent, ſingularem, vt גָּדוֹל magnus, גְּדוֹלָה magna. Pluralem, vt גְּדוֹלִים magni, גְּדוֹלוֹת magnæ. Et dualem vt à יָד manus יָדַיִם duæ manus. Formatur autem pluralis numerus maſculinus ſubiungendo literam ם vltimæ literæ ſingularis, quæ tunc affici debet hirec magno. vt à שַׂר princeps, in plurali שָׂרִים principes: in quibus accentus ſemper eſt in vltima. Fœmininorum itidem pluralis numerus à ſingulari fit, mutando ה & ָ in וֹת, vt à טוֹבָה bona, in plurali טוֹבוֹת bonæ. Quæ accentum etiam in vltima ſemper habent.

tota coniugatio formari poteſt, & totum Hiphil iuxta canonem מְדַקְדְּקִים, hoc eſt Grammaticorum, qui dicunt, vna reperta perſona, integram coniugationē fieri poſſe. Sic quod ad actiuum & paſsiuum attinet, vtrouis habito, vtrunque vſurpare licet.

*Quinquarba מְדַקְדְּקִים; *id eſt diligentes perquiſitores, ſiue indagatores dicuntur Grammatici, à verbo* דִּקְדֵּק *accuratè perquiſiuit, examinauit: quod ſolùm apud Hebræorum doctores in vſu eſt, nimirum cùm præcipuum grammatici munus ſit dictionum proprietates ſedulò inueſtigare. Ab eodem verbo etiam* דִּקְדּוּק, *id eſt, grammatica deflectitur.*

VERBA QVATVOR LITERARVM.

PIEL.

Benoni	בְּכַלְכֵּל	כִּלְכַּלְתְּ	Præteritum
כַּלְכֵּל	Imperatiuus	כִּלְכַּלְתֶּן	כִּלְכֵּל
Infinitiuus	כַּלְכֵּל	Benoni	כִּלְכַּלְתָּ
כַּלְכּוֹל	Futurum	מְכַלְכֵּל	כִּלְכַּלְתִּי
Futurum	אֲכַלְכֵּל	Paul	כִּלְכְּלוּ
אֲכַלְכֵּל	PVAL.	מְכֻלְכָּל	כִּלְכַּלְתֶּם
	Præteritum	Infinitiuus	כִּלְכַּלְנוּ
	כֻּלְכַּל	כַּלְכֵּל	כִּלְכְּלָה

VERBVM QVINQVE LITERARVM.

Coniugatio Pual.

יְחֲסַרְמַר	Benoni	חֲסַרְמַרְתֶּם	Præteritum
תְּחֲסַרְמַר	חֲסַרְמָר	חֲסַרְמַרְנוּ	חֲסַרְמַר
נְחֲסַרְמַר	Infinitiuus	חֲסַרְמְרָה	חֲסַרְמַרְתָּ
יְחֲסַרְמְרוּ	חֲסַרְמוֹר	חֲסַרְמַרְתְּ	חֲסַרְמַרְתִּי
תְּחֲסַרְמְרוּ	Futurum	חֲסַרְמַרְתֶּן	חֲסַרְמְרוּ
	אֲחֲסַרְמַר		

Conſimiliter & in cæteris perſonis.

ſubiecimus, ad cuius legem, quæ eſſent conſimilia genere, ſint exigenda. Nam illud ſpero conſecuti ſumus, vt puncta ſingulorum, ſuo quodque loco fide optima eſſe collocata videantur.

VERBVM NATHAN.

נִתַּתֶּן	יִתְּנוּ	Infinitiuus	KAL.
Benoni	תִּתְּנוּ	תֵּת	Præteritum
נִתָּן	תִּתֵּן	בְּתֵת	נָתַן
Infinitiuus	תִּתְּנִי	כְּתֵת	נָתַתָּ
הִנָּתֵן	תִּתֵּנָּה	לָתֵת	נָתַתִּי
בְּהִנָּתֵן	NIPHAL	מִתֵּת	נָתַנוּ
כְּהִנָּתֵן	Præteritum	Imperatiuus	נְתַתֶּם
לְהִנָּתֵן	נִתַּן	תֵּן	נָתַנְנוּ vel
מֵהִנָּתֵן	נִתַּתָּ	תְּנוּ	נָתַנּוּ
Imperatiuus	נִתַּתִּי	תְּנִי	נָתְנָה
הִנָּתֵן	נִתְּנוּ	תֵּנָּה	נָתַתְּ
Futurum	נִתַּתֶּם	Futurum	נְתַתֶּן
אֶנָּתֵן	vel נִתַּנְנוּ	אֶתֵּן	Benoni
HOPHAL	נִתַּנּוּ	יִתֵּן	נוֹתֵן
Futurum	נִתְּנָה	תִּתֵּן	Paul
יֻתַּן	נִתַּתְּ	נִתֵּן	נָתוּן

Appendix.

Hoc verbum in præteritis amittit extremam literam, quando eam ſequitur ת. Sic prima perſona pluralis, aſcito daghes, נ amotum indicat, נָתַנּוּ pro נָתַנְנוּ.

Infinitiuus תֵּת, & caput & calcē deperdit, cùm alio qui analogia poſtulet dicendum תֶּנֶת. vt גֶּשֶׁת à נָגַשׁ.

Futurum Hophal יֻתַּן aliquot locis reperitur, vt 3. Reg. 2. & 2. Reg. 21. & item aliis locis. Quare & tota

per ſeua, vocalitatis ſeu ſonoritatis gratia, ſeua quo notandæ ſunt propriè hæ literæ, quatenus ſunt ſeruiles, & ſeua literæ י migrāt in hiric, י ipſo otioſè expreſſo, vt in hoc Infinitiuo videre licet. Daghes porrò poſt literam ם, cuius quidem alia eſt conſideratio quando præpoſitionis vice fungitur, euaneſcit, cùm quòd exprimi non poßit in litera otioſa, tum quod in literis notatis aut notandis per ſeua daghes ſæpenumero perdi ſoleat.

Futurum	Benoni	PVAL	PIEL
אופח	מופח	Præteritum	Præteritum
HITHPA.	Paul	יֻפַּח	יִפַּח
Præteritum	מופח	יֻפִּית	יִפִּית
הִתְיַפַּח	Infinitiuus	יֻפִּיתִי	יִפִּיתִי
הִתְיַפִּית	הופות	Benoni	Benoni
הִתְיַפִּיתִי	Imperatiuus	יֻפַּח	מְיַפֵּח
Benoni	הופח	Infinitiuus	Pual
מִתְיַפֵּה	Futurum	יֻפּוֹת	מְיֻפָּח
Infinitiuus	אופח	Futurum	Infinitiuus
הִתְיַפּוֹת	HOPHAL	אֲיֻפֶּה	יַפּוֹת
Imperatiuus	Præteritum	HIPHIL	Imperatiuus
הִתְיַפַּח	הופח	Præteritum	יַפַּח
Futurum	הופית	הופה	Futurum
אֶתְיַפֶּה	הופיתי	הופית	אֲיַפֵּח
	Infinitiuus	הופיתי	
	הופות		

Appendix.

Sunt & alia huius farinæ יָרָה iecit, יָרָה proiecit. & in Hiphil הוֹרָה, in Hithpaël הִתְוָרָה, quæ vtcunque ſe habeant, noſtra impræſentiarum non perinde refert, quando id ſemel admonitum oportuit, nobis in hac coniugationum tabula non fuiſſe ſtudio, vt vſitiſsima quæque proferremus. Quin potiùs curæ iſtius in totum ſecuri, vnum veluti Archetypum oculis ſubiecimus,

Imperatiuus	Benoni	Præteritum	Infinitiuus
הִתְיַצָּא	מִתְיַצָּא	הִתְיַצָּא	הוּצָא
Futurum	Infinitiuus	הִתְיַצָּאתָ	Futurum
אֶתְיַצָּא	הִתְיַצָּא	הִתְיַצָּאתִי	אוּצָא

Appendix. HITHPA.

Duo omnino huius claſsis, יָצָא Egreſſus eſt, יָרֵא timuit, quæ hac ſpectant ad יָשַׁב, hac ad מָצָא.

Infinitiuus kal.

צֵאת) De hoc pronuntiandum vt de שֵׁאת. Eorum verò, quæ ad duos ordines attinent, nec infinitiuus, nec imperatiuus principalem literam perdit, præter יָצָא & נָשָׂא. Imperatiuus.

צֶאֶינָה) Hæc perſona itidem vt שְׂאֶינָה accentũ recipit in tertia radicali, id quod nec יָשַׁב nec מָצָא facere conſueuerunt.

אָבָה) Conſenſit, אָוָה Concupiuit, & conſimilia pendent ex אָכַל & נָלַה.

COMPOSITA PE IOD. LAMED HE.

Benoni	יְפִי	Infinitiuus	KAL.
נוֹפֶה	יְפֶינָה	יְפוֹת	Præteritum
Infinitiuus	Futurum	בִּיפוֹת*	יָפָה
הִוָּפוֹת	אֶפֶה	כִּיפוֹת	יָפְתָה
Imperatiuus	NIPHAL	לִיפוֹת	יָפִיתִי
הִוָּפֵה	Præteritum	מִיפוֹת	Benoni
Futurum	נוֹפָה	Imperatiuus	יוֹפֶה
אִוָּפֶה	נוֹפֵיתָ	יְפֵה	Paul
	נוֹפֵיתִי	יְפוּ	יָפוּי

* *Quinquarb. Quando aliqua literarum* וכלבם *præponitur literæ*, *notandæ per*

Infinitiuus kal.

נְטוֹת) perinde vt גְּלוֹת. Sic imperatiuus נְטֵה formæ גְּלֵה, quandoquidem his locis huiusmodi verba, literam נ abiicere nolunt.

Quinquarb. Per locos illos intellige infinitiuũ & imperatiuũ Cal: nã vt hic vides ex illorũ cõiugatione, in Hiphil in infinitiuo & imperat. & Hophal in infinitiuo, tollitur de medio נ prima thematis, in supplementum illius posito daghes in secunda. Eadem erit tibi ratio eorum, quæ י habent pro prima radicis, in quibus tamen daghes nõ supplet defectum י, sed ex literarum אהוי mutua permutatione in infinitiuo & imperatiuo Hiphil, & aliàs, ו quiescens in holẽ, pro י substituitur.

COMPOSITA PE IOD LAMED ALEPH.

HIPHIL	Benoni	Futurum	KAL.
Præteritum	מֵיצֵא	אֵצֵא	Præteritum
הוֹצִיא	Paul	NIPHAL	יָצָא
הוֹצֵאתָ	מֻיְצָא	Præteritum	יָצָאתָ
הוֹצֵאתִי	Infinitiuus	נוֹצָא	יָצָאתִי
Benoni	יַצֵּא	נוֹצֵאתָ	Benoni
מוֹצִיא	Imperatiuus	נוֹצֵאתִי	יוֹצֵא
Paul	יַצֵּא	Benoni	Paul
מוֹצָא	Futurum	נוֹצָא	יָצוּא
Infinitiuus	אֲיַצֵּא	Infinitiuus	Infinitiuus
הוֹצֵא	PVAL	הִוָּצֵא	צֵאת
Imperatiuus	Præteritum	Imperatiuus	בְּצֵאת
הוֹצֵא	יֻצָּא	הִוָּצֵא	כְּצֵאת
Futurum	יֻצֵּאתָ	Futurum	לָצֵאת
אוֹצִיא	יֻצֵּאתִי	אִוָּצֵא	מִצֵּאת
HOPHAL	Benoni	PIEL	Imperatiuus
Præteritum	יְצֻא	Præteritum	צֵא
הוּצָא	Infinitiuus	יִצֵּא	צְאוּ
הוּצֵאתָ	יֻצּוֹת	יִצֵּאתָ	צְאִי
הוּצֵאתִי	Futurum	יִצֵּאתִי	צֶאינָה
	אֲיֻצָּא		

Infinitiuus
נְטוֹת
בִּנְטוֹת
כִּנְטוֹת
לִנְטוֹת
מִנְּטוֹת
Imperatiuus
נְטֵה
נְטוּ
נְטִי
נְטֶינָה
Futurum
אֶטֶּה
NIPHAL
Præteritum
נִטָּה
נִטֵּיתָ
נִטֵּיתִי
Benoni
נִטֶּה
Infinitiuus
הִנָּטוֹת
Imperatiuus
הִנָּטֵה
Futurum
אֶנָּטֶה
PIEL
Præteritum
נִטָּה
נִטֵּיתָ
נִטֵּיתִי
Benoni
מְנַטֶּה
Paul
מְנֻטֶּה
Infinitiuus
נַטּוֹת
Imperatiuus
נַטֵּה
Futurum
אֲנַטֶּה
PVAL
Præteritum
נֻטָּה
נֻטֵּית
נֻטֵּיתִי
Benoni
נֻטֶּה
Infinitiuus
נֻטּוֹת
Futurum
אֲנֻטֶּה
HIPHIL
Præteritum
הִטָּה
הִטֵּיתָ
הִטֵּיתִי
Benoni
מַטֶּה
Paul
מֻטֶּה
Infinitiuus
הַטּוֹת
Imperatiuus
הַטֵּה
Futurum
אַטֶּה
HOPHAL
Præteritum
הֻטָּה
הֻטֵּיתָ
הֻטֵּיתִי
Infinitiuus
הֻטּוֹת
Futurum
אֻטֶּה
HITHPA.
Præteritum
הִתְנַטָּה
הִתְנַטֵּיתָ
הִתְנַטֵּיתִי
Benoni
מִתְנַטֶּה
Infinitiuus
הִתְנַטּוֹת
Imperatiuus
הִתְנַטֵּה
Futurum
אֶתְנַטֶּה

Appendix.

Superior ordo paucissima complectitur verba, hic copiosior est, vt נָצָה auolauit, נָסָה probauit, נָחָה duxit, נָשָׁה oblitus est, נָקָה innocens fuit· & alia præterea, quorum vnumquodque in qua coniugatione sit vsitatius, lectione sacrorum codicum est obseruandum. Refertur hic ordo quâtùm ad primam, ad נָגַשׁ, quantùm ad postremam, ad גָּלָה

Infini-

Benoni	הִשֵּׂאתִי	Infinitiuus	Futurum
מִתְנַשֵּׂא	Infinitiuus	הַשְׂאת	אֶנְשָׂא
Infinitiuus	הִשְׂאת	Imperatiuus	HIPHIL.
הִתְנַשְּׂאת	Futurum	הַשָּׂא	Præteritum
Imperatiuus	אַשָּׂא	Futurum	הִשִּׂיא
הִתְנַשֵּׂא	HITHPA.	אַשִּׂיא	הִשֵּׂאתָ
Futurum	Præteritum	HOPHAL.	הִשֵּׂאתִי
אֶתְנַשֵּׂא	הִתְנַשֵּׂא	Præteritum	Benoni
	הִתְנַשֵּׂאתָ	הֻשָּׂא	מַשִּׂיא
	הִתְנַשֵּׂאתִי	הֻשֵּׂאתָ	Paul
			מֻשָּׂא

Appendix.

Ordines compositi ex duobus metiendi, vt נָשָׂא tulit, capite spectat ad נָגַשׁ, calce ad מָצָא.

Quinquarb. Id est verbum נָשָׂא & illi similia, prima radicali imitantur verba defectiua Pe nun, tertia verò verba quiescentia lamed aleph, quorum archetypos hic Clenardus protulit in medium.

Infinitiuus kal.

שְׂאֵת) Aduenietibus בְּכְלָם perditur scheua, & vt fit, litera א antea mobilis, punctum proprium remittit ad proximè vicinam, & in eo quiescit, *vt* בִּשְׂאֵת *similiter cum aliis literis* כלם. Affine est huic, quod in appendice נְלַח diximus. Tametsi etiam per א mobile formetur בִּשְׂאֵת. Ezechiel. 20. & Exodi 27. ב signata puncto chirec, & ש scheua.

COMPOSITA PE NVN LAMED HE.

Paul	Benoni	נָטִית	KAL.
נָטוּי	נוֹטֶה	נָטִיתִי	Præteritum
			נָטָה

Infinitiuus F ij

Idem ferendum iudicium de hac persona in Imperatiuo. Conuenit enim futurum cum imperatiuo, exclusis literis אֵיתָן.

Quinquarb. Sunt apud Hebræos motiones quatuor ־ָ ־ַ, ־ֵ ־ֶ, וּ ־ֻ, & holem, quæ ab illis נְקוּדוֹת אֲחָיוֹת id est, puncta sororia siue germana appellantur, quòd frequenter vnum pro alio substituatur.

Piel.

Benoni quidem & Paul semper vt perfecta, reliqua verò, ac totum Hithpaël, etiam more quiescentium Aiin formes licet, vt cholem in vicem daghes* subeat חִתְסוֹבֵב, סוֹבֵב.

**Quinquarb. Aequipollet enim motio magna motioni paruæ & daghes: vt iam supra in margine pag. 14. obseruauimus.*

COMPOSITA PE NVN.
LAMED ALEPH.

Infinitiuus	Infinitiuus	Imperatiuus	KAL.
נַשֵּׂאת	חִנָּשֵׂא	שָׂא	Præteritum
Imperatiuus	Imperatiuus	שְׂאוּ	נָשָׂא
נַשֵּׂא	הִנָּשֵׂא	שְׂאִי	נָשָׂאתָ
Futurum	Futurum	שֶׂאינָה	נָשָׂאתִי
אֲנַשֵּׂא	אֶנָּשֵׂא	Futurum	Benoni
PVAL.	PIEL.	אֶשָּׂא	נוֹשֵׂא
Præteritum	Præteritum	NIPHAL.	Paul
נֻשָּׂא	נִשֵּׂא	Præteritum	נָשׂוּא
נֻשֵּׂאתָ	נִשֵּׂאתָ	נִשָּׂא	Infinitiuus
נֻשֵּׂאתִי	נִשֵּׂאתִי	נִשֵּׂאתָ	שְׂאֵת
Benoni	Benoni	נִשֵּׂאתִי	בְּשֵׂאת
נֻשָּׂא	מְנַשֵּׂא	Benoni	כְּשֵׂאת
Infinitiuus	Paul	נִשָּׂא	לְשֵׂאת
נֻשֵּׂאת	מְנֻשָּׂא		מִשֵּׂאת
			Futurum

Appendix.

Quæ ſecundam radicis geminant, in cæteris modis & temporibus kal, interdum coniugantur perfectè, in Paul autem ſemper.

Præteritum kal.

סַב) Secũda radicis abiicitur, collocatúrque daghes in vltima, ſi quo modo vocalis aut litera ſubſequatur, alioqui ſi nihil ſequatur, excluditur daghes, hoc etiã in Benoni cernas, Infinitiuo, Imperatiuo & Futuro.

Quinquarb. Dici poſſunt etiam verba hæc defectiua in ſecunda radicali, quòd in illis ſæpenumero de medio tollatur ſecunda litera thematis, in ſupplemẽtum cuius imprimitur daghes gremio tertiæ radicalis: tolli autem dicitur ſecunda, non tertia radicalis litera ex natura ipſius daghes, quòd ſupplere ſoleat illud propriè, non ſequentis ſed mox præcedẽtis literæ defectum. Euaneſcit etiam ipſum daghes, quoties tertia litera (cui alioqui inſcribendum) dictionem terminat ſic סַב ſed, proculdubio exprimendum venit illud, quoties illi vltimæ literæ adducitur litera aut ſyllaba, vt סַבּוֹת, &c. Vt enim ne moleſta & difficilis ſit pronuntiatio, vltimæ literæ dictionum niſi rarò daghes inſcribi ſolet.

סַבּוֹתָ) Perſonarum omnium penultima cholé, præterquàm triũ. Itidem in Niphal, Hiphil & Hophal.

Quinquarb. Infinitiuus Niphal cum ·· potiùs quàm cum holem venit, vt הִמֵּס diſſolui. 2. Samuel. 17. Nam exemplum cum holem, quod adducere ſolent, eſt potiùs deductum à verbo quieſcente aiin vaf, quàm à duplicante aiin. Vide noſtrũ opus grammaticum.

Futurum.

תְּסֻבֶּינָה) ת mutat ַ in ſcheua. Deorſum enĩ è ſede ſua pellitur accẽtus (quod ipſum & in Hiphil vſu venit, vt תְּחִלֶּינָה incipient, vel incipietis, fœminini generis. Geneſis 41. Siquidem formarum, de quibus in verbo בֵּין facta eſt mentio, iſta hîc frequentior. Porrò ∵ ſurrogatur pro cholem. Nam daghes, quod hoc loco neceſſarium, vocem magnam conſequi nequit.

CONIVGATIO HIPHIL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אָסֵב	הָסֵב	מֵסֵב	הֵסֵב
יָסֵב	בְּהָסֵב	מְסִבִּים	הֲסִבּוֹתָ
תָּסֵב	כְּהָסֵב	מְסִבָּה	הֲסִבּוֹתִי
נָסֵב	לְהָסֵב	מְסִבּוֹת	הֵסֵבּוּ
יָסֵבּוּ	מֵהָסֵב	Paul	הֲסִבּוֹתֶם
תָּסֵבּוּ	Imperatiuus	מוּסַב	הֲסִבּוֹנוּ
תָּסֵב	הָסֵב	מוּסַבִּים	הֵסֵבָּה
תָּסֵבִּי	הָסֵבּוּ	מוּסַבָּה	הֲסִבּוֹת
תָּסֵבְּנָה	הָסֵבִּי	מוּסַבּוֹת	הֲסִבּוֹתֶן
	הָסֵבְּנָה		

HOPHAL PASSIVVM.

יוּסַבּוּ	Futurum	הוּסַבּוֹנוּ	Præteritum
תּוּסַבּוּ	אוּסַב	הוּסַבָּה	הוּסַב
תּוּסַב	יוּסַב	הוּסַבּוֹת	הוּסַבּוֹתָ
תּוּסַבִּי	תּוּסַב	הוּסַבּוֹתֶן	הוּסַבּוֹתִי
תּוּסַבְּנָה	נוּסַב	Infinitiuus	הוּסַבּוּ
		הוּסַב	הוּסַבּוֹתֶם

CONIVGATIO HITHAEL.

יִתְסַבֵּב	מֵהִתְסַבֵּב	Benoni	Præteritum
תִּתְסַבֵּב	Imperatiuus	מִתְסַבֵּב	הִתְסַבֵּב
נִתְסַבֵּב	הִתְסַבֵּב	מִתְסַבְּבִים	הִתְסַבַּבְתָּ
יִתְסַבְּבוּ	הִתְסַבְּבוּ	מִתְסַבֶּבֶת	הִתְסַבַּבְתִּי
תִּתְסַבְּבוּ	הִתְסַבְּבִי	מִתְסַבְּבוֹת	הִתְסַבְּבוּ
תִּתְסַבֵּב	הִתְסַבֵּבְנָה	Infinitiuus	הִתְסַבַּבְתֶּם
תִּתְסַבְּבִי	Futurum	הִתְסַבֵּב	הִתְסַבַּבְנוּ
תִּתְסַבֵּבְנָה	אֶתְסַבֵּב	בְּהִתְסַבֵּב	הִתְסַבַּבְתָּה
		כְּהִתְסַבֵּב	הִתְסַבַּבְתְּ
		לְהִתְסַבֵּב	הִתְסַבַּבְתֶּן

Appendix

תִּסֵּב	הִסֵּב	Infinitiuus	נְסַבּוֹת
נִסֵּב	הִסַּבּוּ	הִסֵּב	נְסַבּוֹתֶן
יִסַּבּוּ	הִסַּבִּי	בְּהִסֵּב	Benoni
תִּסַּבּוּ	הִסַּבְנָה	כְּהִסֵּב	נָסָב
תִּסַּב	Futurum	לְהִסֵּב	נְסַבִּים
תִּסַּבִּי	אֶסַּב	מֵהִסֵּב	נְסַבָּה
תִּסַּבְנָה	יִסַּב	Imperatiuus	נְסַבּוֹת

CONIVGATIO PIEL.

Futurum	Infinitiuus	Bənoni	Præteritum
אֲסַבֵּב	סַבֵּב	מְסַבֵּב	כִּבֵּב
יְסַבֵּב	בְּסַבֵּב	מְסַבְּבִים	סִבַּבְתָּ
תְּסַבֵּב	כְּסַבֵּב	vel מְסַבֶּבֶת	סִבַּבְתִּי
נְסַבֵּב	לְסַבֵּב	מְסַבְּבָה	סִבְּבוּ
יְסַבְּבוּ	מִסַּבֵּב	מְסַבְּבוֹת	סִבַּבְתֶּם
תְּסַבְּבוּ	Imperatiuus	Paül	סִבַּבְנוּ
תְּסַבֵּב	סַבֵּב	מְסֻבָּב	סִבְּבָה
תְּסַבְּבִי	סַבְּבוּ	מְסֻבָּבִים	סִבַּבְתְּ
תְּסַבֵּבְנָה	סַבְּבִי	מְסֻבָּבָה	סִבַּבְתֶּן
	סַבֵּבְנָה	מְסֻבָּבוֹת	

PVAL PASSIVVM.

נְסֻבַּב	סֻבָּבוֹת	סֻבְּבָה	Præteritum
יְסֻבְּבוּ	Infinitiuus	סֻבַּבְתְּ	סֻבַּב
תְּסֻבְּבוּ	סֻבּוֹת	סֻבַּבְתֶּן	סֻבַּבְתָּ
תְּסֻבַּב	Futurum	Benoni	סֻבַּבְתִּי
תְּסֻבְּבִי	אֲסֻבַּב	סֻבָּב	סֻבְּבוּ
תְּסֻבַּבְנָה	יְסֻבַּב	סֻבָּבִים	סֻבַּבְתֶּם
	תְּסֻבַּב	סֻבָּבָה	סֻבַּבְנוּ

CON-

ו tanquam vocalis in diphthongo, vt supra pagina 7. à Clenardo annotatum est. In aliis verò vocibus omnibus, vt ex inflexione illius videre licet, mobile est.

גְּלוֹת) Literæ בְּכְלָם aliam terminationem non admittunt, verùm illis absentibus hæc forma rarior. Nam vsitatissima est גָּלֹה galo, per ּ & cholem, si modò sit illa verborum congeminatio רָאֹה רָאִיתִי videddo vidi, alioqui priori loco collocandum scheua. vt, גְּלֹה.

Quinquarb. Futurum & imperatiuus in omnibús ferè cōiugationibus huius ordinis quomodo variè afficiantur, retractū habeant accentū, & perdant aliquando ה, vide in nostro opere de re grammatica Hebræorū, & in nostris institution.

Cæteræ coniugationes extremam syllabam mutuátur à Kal, primam à verbo perfecto.

DVPLICANTIA AIIN.

CONIVGATIO KAL.

Futurum	Infinitiuus	סַב	Præteritum
אָסֹב	סֹב	סַבִּים	סַב
יָסֹב	בְּסֹב	סַבָּה	סַבּוֹתָ
תָּסֹב	כְּסֹב	*Hoc fœmininum aliam non habet formam.*	סַבּוֹתִי
נָסֹב	לָסֹב		סַבּוֹתְ
יָסֹבּוּ	מִסֹּב	סַבּוֹת	סַבּוֹתֶם
תָּסֹבּוּ	Imperatiuus	Paul	סַבּוֹנוּ
תָּסֹב	סֹב	סָבוֹב	סַבָּה
תָּסֹבִּי	סֹבּוּ	סְבוּבִים	סַבּוֹת
תְּסֻבֶּינָה	סֹבִּי	סְבוּבָה	סַבּוֹתֶן
	סֻבֶּינָה	סְבוּבוֹת	Benoni

NIPHAL PASSIVVM.

נְסַבּוֹנוּ	נָסַבּוּ	נְסַבּוֹתָ	Præteritum
נָסַבָּה	נְסַבּוֹתֶם	נְסַבּוֹתִי	נָסַב
			נובת

Appendix.

In reliquis ordinibus, vna Præteriti ſyllaba recipit ◌ָ, altera ◌ַ. At in quieſcentibus Lamed, vtraque afficitur ◌ָ.

Præteritum Kal.

גָּלָה) In hoc ordine perſonis quæ deſinũt in ſchurec, eximitur ה, vulgato Hebræis more, nempe, ſi qua tollatur è medio litera, eius punctum aſſumit proximè antecedens proprio abiecto גָּלוּ pro גָּלְהוּ. Hæc ratio etiam locum habet in omni Benoni גּוֹלִים pro גּוֹלְהִים &c.

גָּלְתָה) Iſta perſona per totum ordinẽ, natiuum ה mutat in ת, acceſſu alterius ה indicis fœminini generis. Illud enim obtinet, vt vbi ſecundum ה additũm fuerit, prius migret in ת.

Quinquarb. Talis ſubſtitutio ת aſpirati pro ה, ad venuſtatem pronũtiationis fit, ne videlicet duæ ſimiles literæ concurrant: nam dicendum eſſet גָּלְהָה, quod non tam benè ſonat.

Reliquæ omnes perſonæ inuicem ה ſubſtituunt י, quæ litera in Kal quidem quieſcit poſt chirec, in Niphal, Pual, & Hophal poſt ◌ֵ. At in tribus reſiduis, citra diſcrimen vtramuis vocalem reperias, niſi quòd in Piel magis receptum eſt chirec, in Hiphil ◌ֵ.

Quinquarb. Talis י pro ה ſubſtitutio, fit ex literarum אהוי mutua permutatione, quia ſunt quatuor illæ literæ permutabiles.

Paul Kal.

גָּלוּי) In locum ה ſubit י mobilis, perfectorum deinde lege ſeruata.

Quinquarb. In Paul Cal huius ordinis (quòd literæ אהוי ſint permutabiles) vbique pro ה tertia thematis ſubſtituitur י, quod in ſingulari maſculino coaleſcit poſt

CONIVGATIO HIPHIL.

הַגְלֶינָה	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
Futurum	הַגְלוֹת	מַגְלֶה	הִגְלָה
אַגְלֶה	בְּהַגְלוֹת	מַגְלִים	הִגְלֵיתָ
יַגְלֶה	כְּהַגְלוֹת	מַגְלָה	הִגְלֵיתִי
תַּגְלֶה	לְהַגְלוֹת	מַגְלוֹת	הִגְלוּ
נַגְלֶה	מֵהַגְלוֹת	Paul	הִגְלֵיתֶם
יַגְלוּ Imperatiuus		מֻגְלֶה	הִגְלֵינוּ
תַּגְלוּ	הַגְלֵה	מֻגְלִים	הִגְלְתָה
תַּגְלֶה	הַגְלוּ	מֻגְלָה	הִגְלֵית
תַּגְלִי	הַגְלִי	מֻגְלוֹת	הִגְלֵיתֶן
תַּגְלֶינָה			

HOPHAL PASSIVVM.

יָגְלוּ	Futurum	הָגְלֵינוּ	Præteritum
תָּגְלוּ	אָגְלֶה	הָגְלְתָה	הָגְלָה
תָּגְלֶה	יָגְלֶה	הָגְלֵית	הָגְלֵיתָ
תָּגְלִי	תָּגְלֶה	הָגְלֵיתֶן	הָגְלֵיתִי
תָּגְלֶינָה	נָגְלֶה	Infinitiuus	הָגְלוּ
		הָגְלוֹת	הָגְלֵיתֶם

CONIVGATIO HITHPAEL.

יִתְגַּלֶּה	לְהִתְגַּלּוֹת	Benoni	Præteritum
תִּתְגַּלֶּה	מֵהִתְגַּלּוֹת	מִתְגַּלֶּה	הִתְגַּלָּה
נִתְגַּלֶּה Imperatiuus		מִתְגַּלִּים	הִתְגַּלֵּיתָ
יִתְגַּלּוּ	הִתְגַּלֵּה	מִתְגַּלָּה	הִתְגַּלּוּ
תִּתְגַּלּוּ	הִתְגַּלּוּ	מִתְגַּלּוֹת	הִתְגַּלֵּיתֶם
תִּתְגַּלֶּה	הִתְגַּלִּי	Infinitiuus	הִתְגַּלֵּינוּ
תִּתְגַּלִּי	הִתְגַּלֶּינָה	הִתְגַּלּוֹת	הִתְגַּלְּתָה
תִּתְגַּלֶּינָה	Futurum	בְּהִתְגַּלּוֹת	הִתְגַּלֵּית
	אֶתְגַּלֶּה	כְּהִתְגַּלּוֹת	הִתְגַּלֵּיתֶן

יִגָּלוּ	Futurum	Imperatiuus	Infuitiuus
תִּגָּלוּ	אֶגָּלֶה	הִגָּלֵה	הִגָּלוֹת
תִּגָּלֶה	יִגָּלֶה	הִגָּלוּ	בְּהִגָּלוֹת
תִּגָּלִי	תִּגָּלֶה	הִגָּלִי	כְּהִגָּלוֹת
תִּגָּלֶינָה	נִגָּלֶה	הִגָּלֶינָה	לְהִגָּלוֹת
			מֵהִגָּלוֹת

CONIVGATIO PIEL.

Futurum	Infinitiuus	מְגַלִּים	Præteritum
אֲגַלֶּה	גַּלּוֹת	*מְגַלָּה	גִּלָּה
יְגַלֶּה	בְּגַלּוֹת	*Hoc fœmininum	גִּלִּיתָ
תְּגַלֶּה	כְּגַלּוֹת	*aliam non habet*	גִּלִּיתִי
נְגַלֶּה	לְגַלּוֹת	*formam.*	גִּלּוּ
יְגַלּוּ	מְגַלּוֹת	מְגַלּוֹת	גִּלִּיתֶם
תְּגַלּוּ	Imperatiuus	Paül	גִּלִּינוּ
תְּגַלֶּה	גַּלֵּה	מְגֻלֶּה	גִּלְּתָה
תְּגַלִּי	גַּלּוּ	מְגֻלִּים	גִּלִּית
תְּגַלֶּינָה	גַּלִּי	מְגֻלָּה	גִּלִּיתֶן
	גַּלֶּינָה	מְגֻלּוֹת	Benoni
			מְגַלֶּה

PVAL PASSIVVM.

נְגֻלֶּה	גֻּלּוֹת	גֻּלְּתָה	Præteritum
יְגֻלּוּ	Infinitiuus	גֻּלֵּית	גֻּלָּה
תְּגֻלּוּ	גֻּלּוֹת	גֻּלֵּיתֶן	גֻּלֵּיתָ
תְּגֻלֶּה	Futurum	Benoni	גֻּלֵּיתִי
תְּגֻלִּי	אֲגֻלֶּה	גֻּלֶּה	גֻּלּוּ
תְּגֻלֶּינָה	יְגֻלֶּה	גֻּלִּים	גֻּלֵּיתֶם
	תְּגֻלֶּה	גֻּלָּה	גֻּלֵּינוּ

vt מָצֹא per ָ & holem, formæ פְּקוֹד. Identidem & in cæteris coniugationibus.

Quinquarb. Sequuntur crebrò perfectorum legem isti infinitiui in punctis: tamen si respiciamus literas, habent semper aleph ociosum, quare semper imperfecti sunt in omnibus coniugationibus, siue ה in calce suscipiant, siue non.

קְרָאֶן) Imperatiuus pluralis fœmininus vocate, à themate קָרָא. Exod. 2. valde recedit à consuetudine horum verborum. Nam א in eo mouetur, quæ deberet quiescere, deinde præter morem huius personæ perit ה & ָ.

QVIESCENTIA LAMED HE.

CONIVGATIO KAL.

Futurum	Infinitius	גֹלִים	Præteritum
אֶגְלֶה	גְּלוֹת	* גֹּלָה	גָּלָה
יִגְלֶה	בִּגְלוֹת	* *Hoc fœmininum*	גָּלִיתָ
תִּגְלֶה	כִּגְלוֹת	*aliam non habet*	גָּלִיתִי
נִגְלֶה	לִגְלוֹת	*formam.*	גָּלוּ
יִגְלוּ	מִגְּלוֹת	גֹלוֹת	גְּלִיתֶם
תִּגְלוּ	Imperatiuus	Paul	גָּלִינוּ
תִּגְלֶה	גְּלֵה	גָּלוּי	גָּלְתָה
תִּגְלִי	גְּלוּ	גְּלוּיִם	גָּלִית
תִּגְלֶינָה	גְּלִי	גְּלוּיָה	גְּלִיתֶן
	גְּלֶינָה	גְּלוּיוֹת	Benoni
			גֹּלֶה

NIPHAL PASSIVVM.

נִגְלִים	נִגְלֵיתָ	נִגְלוּ	Præteritum
נִגְלָה	נִגְלֵיתֶן	נִגְלֵיתֶם	נִגְלָה
נִגְלוֹת	Benoni	נִגְלֵינוּ	נִגְלֵיתָ
	נִגְלֶה	נִגְלְתָה	נִגְלֵיתִי

Infinitiuus

CONIVGATIO HITHPAEL.

Futurum	כְּהִתְמַצְּאת	Benoni	Præteritum
אֶתְמַצֵּא	לְהִתְמַצְּאת	מִתְמַצֵּא	הִתְמַצֵּא
יִתְמַצֵּא	מֵהִתְמַצְּאת	מִתְמַצְּאִים	הִתְמַצֵּאתָ
תִּתְמַצֵּא	Imperatiuus	vel מִתְמַצֵּאת	הִתְמַצֵּאתִי
נִתְמַצֵּא	הִתְמַצֵּא	מִתְמַצְּאָה	הִתְמַצְּאוּ
יִתְמַצְּאוּ	הִתְמַצְּאוּ	מִתְמַצְּאוֹת	הִתְמַצֵּאתֶם
תִּתְמַצְּאוּ	הִתְמַצְּאִי		הִתְמַצֵּאנוּ
תִּתְמַצֵּא	הִתְמַצֶּאנָה	Infinitiuus	הִתְמַצְּאָה
תִּתְמַצְּאִי		הִתְמַצְּאת	הִתְמַצֵּאתְ
תִּתְמַצֶּאנָה		בְּהִתְמַצְּאת	הִתְמַצֵּאתֶן

Appendix.

Aleph in medio dictionis, peculiariter ſibi quietem vendicat. Cæterùm, quod ad præſentem ordinē attinet, quieſcit in præterito, coniugationis quidem Kal poſt punctum ָ, מָצָאתָ, מָצָאתִי, aliarum autem poſt ֵ, נִמְצֵאתָ, נִמְצֵאתִי, id quod fit in omni quoq; Benoni fœminino ſingulari, ſi modò deſinat in ת, מוֹצֵאת. At in imperatiuis pluralib⁹ fœmininis quieſcit poſt ֶ, מְצֶאנָה. Ad hunc modum & in futuris תִּמְצֶאנָה. Quòd ſi poſt א ſequatur, י vel ה vel ו, iam mobile efficitur א, perinde vt tertia radicis in perfectis. vt מָצְאוּ inuenerunt, מָצְאָה inuenit fœmina. מִצְאִי inuenito fœmina.

Quinquarb. Mobile eſt etiam א, quando poſt illud ſequitur holem. vt מוֹצְאוֹת inuenientes fœminæ.

Infinitiuus.

מְצֹאת) Infinitiuos omnes formauimus adiecto ת ad calcem, vt indicaremus quid iſti ordini conueniret. Nam alioqui perfectorum legem crebrò ſequuntur,

PVAL PASSIVVM.

נְמֻצָּא	מֻצָּאוֹת	מֻצָּאָה	Præteritum
יְמֻצְּאוּ	Infinitiuus	מֻצֵּאת	מֻצָּא
תְּמֻצְּאוּ	מֻצֹּאת	מֻצֵּאתֶן	מֻצֵּאתָ
תְּמֻצָּא	Futurum	Benoni	מֻצֵּאתִי
תְּמֻצְּאִי	אֲמֻצָּא	מֻצָּא	מֻצְּאוּ
תְּמֻצֶּאנָה	יְמֻצָּא	מֻצָּאִים	מֻצֵּאתֶם
	תְּמֻצָּא	מֻצָּאָה	מֻצֵּאנוּ

CONIVGATIO HIPHIL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אַמְצִיא	הַמְצִאת	מַמְצִיא	הִמְצִיא
יַמְצִיא	בְּהַמְצִאת	מַמְצִיאִים	הִמְצֵאתָ
תַּמְצִיא	כְּהַמְצִאת	מַמְצִיאָה	הִמְצֵאתִי
נַמְצִיא	לְהַמְצִאת	מַמְצִיאוֹת	הִמְצִיאוּ
יַמְצִיאוּ	מֵהַמְצִאת	Paul	הִמְצֵאתֶם
תַּמְצִיאוּ	Imperatiuus	מֻמְצָא	הִמְצֵאנוּ
תַּמְצִיא	הַמְצֵא	מֻמְצָאִים	הִמְצִיאָה
תַּמְצִיאִי	הַמְצִיאוּ	מֻמְצָאָה	הִמְצֵאת
תַּמְצֶאנָה	הַמְצִיאִי	מֻמְצָאוֹת	הִמְצֵאתֶן
	הַמְצֶאנָה		

HOPHAL PASSIVVM.

יָמְצְאוּ	Futurum	הָמְצֵאנוּ	Præteritum
תָּמְצְאוּ	אָמְצָא	הָמְצְאָה	הָמְצָא
תָּמְצָא	יָמְצָא	הָמְצֵאת	הָמְצֵאתָ
תָּמְצְאִי	תָּמְצָא	הָמְצֵאתֶן	הָמְצֵאתִי
תָּמְצֶאנָה	נָמְצָא	Infinitiuus	הָמְצְאוּ
		הָמְצֵאת	הָמְצֵאתֶם

Coniu-

יִמְצְאוּ	מְצָאנָה	לִמְצֹאת	מְצוּאָה
תִּמְצְאוּ	Futurum	מִמְּצֹאת	מְצוּאוֹת
תִּמְצָא	אֶמְצָא	Imperatiuus	Infinitiuus
תִּמְצְאִי	יִמְצָא	מְצָא	מְצֹאת
תִּמְצֶאנָה	תִּמְצָא	מִצְאוּ	בִּמְצֹאת
	נִמְצָא	מִצְאִי	כִּמְצֹאת

NIPHAL PASSIVVM.

Futurum	כְּהִמָּצֵאת	נִמְצָאתֶן	Præteritum
אֶמָּצֵא	לְהִמָּצֵאת	Benoni	נִמְצָא
יִמָּצֵא	מֵהִמָּצֵאת	נִמְצָא	נִמְצֵאתָ
תִּמָּצֵא	Imperatiuus	נִמְצָאִים	נִמְצֵאתִי
נִמָּצֵא	הִמָּצֵא	נִמְצָאָה	נִמְצְאוּ
יִמָּצְאוּ	הִמָּצְאִי	נִמְצָאוֹת	נִמְצֵאתֶם
תִּמָּצְאוּ	הִמָּצְאוּ	Infinitiuus	נִמְצֵאנוּ
תִּמָּצֵא	הִמָּצֶאנָה	הִמָּצֵאת	נִמְצְאָה
תִּמָּצְאִי		בְּהִמָּצֵאת	נִמְצֵאת
תִּמָּצֶאנָה			

CONIVGATIO PIEL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אֲמַצֵּא	מַצֵּאת	מְמַצֵּא	מִצֵּא
יְמַצֵּא	בְּמַצֵּאת	מְמַצְּאִים	מִצֵּאתָ
תְּמַצֵּא	כְּמַצֵּאת	vel מְמַצֵּאת	מִצֵּאתִי
נְמַצֵּא	לְמַצֵּאת	מְמַצְּאָה	מִצְּאוּ
יְמַצְּאוּ	מִמַּצֵּאת	מְמַצְּאוֹת	מִצֵּאתֶם
תְּמַצְּאוּ	Imperatiuus	Paul	מִצֵּאנוּ
תְּמַצֵּא	מַצֵּא	מְמֻצָּא	מִצְּאָה
תְּמַצְּאִי	מַצְּאוּ	מְמֻצָּאִים	מִצֵּאת
תְּמַצֶּאנָה	מַצְּאִי	מְמֻצָּאָה	מִצֵּאתֶן
	מַצֶּאנָה	מְמֻצָּאוֹת	

PVAL

תִּתְבּוֹנֵן	נִתְבּוֹנֵן	Futurum	הִתְבּוֹנְנוּ
תִּתְבּוֹנְנִי	יִתְבּוֹנְנוּ	אֶתְבּוֹנֵן	הִתְבּוֹנְנִי
תִּתְבּוֹנֵנָּה	תִּתְבּוֹנְנוּ	יִתְבּוֹנֵן	הִתְבּוֹנֵנָּה
		תִּתְבּוֹנֵן	

Appendix.

Præteritum Hiphil.

Formari poteſt hoc tempus & alia ratione, vt ſit tſeré perpetuum ſub litera ה in omnibus perſonis ad hunc modum.

Quinquarb. Accentu grammatico remanente in ſede ſua nempe in ſyllaba ſecunda, aut alioqui ·· ſub הֲ producto per metheg, ſeu retinaculo, formari poteſt præteritum Hiphil in hoc ordine, vt ·· perpetuum ſit ſub הֵ, vt ex hoc exemplo ſequenti ſatis liquet. Nam ſi accentus in mox ſequenti ſyllaba non ponatur, ·· ſub ה coniugationis formatiuo mutabitur in ſcua, vt in Niphal ſub נ, quod ſub litera gutturali dilatatur per — aut per ·:· in hac coniugatione, vt ſuprà ex exemplo coniugationis ſatis liquet. Nam vt in principio noſtri operis Grammatici docuimus quoties ſcua debet legi ſub gutturali litera, debet cõponi ſiue dilatari per —, aut ·:·, aut aliquando per ·ּ, vt vſus te docebit.

הֵבַנְתְּ	הֲבִנֹּנוּ	הֵבִינוּ	הֵבִין
הֲבַנְתֶּן	הֵבִינָה	הֲבַנְתֶּם	הֵבַנְתָּ
			הֵבַנְתִּי

Hithpael.

הִתְבּוֹנֵן) Vltima ſyllaba non tam per ·· efferri ſolet, quàm per —. vt הִתְבּוֹשֵׁשׁ erubuit.

QVIESCENTIA LAMED ALEPH.

CONIVGATIO KAL.

מוֹצְאֵת	Benoni	מְצָאתֶם	Præteritum
מוֹצְאוֹת	מוֹצֵא	מָצָאנוּ	מָצָא
Paul	מוֹצְאִים	מָצְאָה	מָצָאתָ
מָצוּא	מוֹצֵאת	מָצָאתְ	מָצָאתִי
מְצוּאִים	vel	מְצָאתֶן	מָצְאוּ
			מצואה

lem ea verba, quæ Latinis vocantur communia, vt חוֹלֵל formauit, aut formatus eſt, quo fit, vt Piel & Pual voce ſint eadem, ſignificatione diuerſa.

CONIVGATIO HIPHIL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אָבִין	הָבֵן	מֵבִין	הֵבִין
יָבִין	בְּהָבִין	מְבִינִים	הֲבִינוֹתָ
תָּבִין	כְּהָבִין	מְבִינָה	הֲבִינוֹתִי
נָבִין	לְהָבִין	מְבִינוֹת	הֵבִינוּ
יָבִינוּ	מֵהָבִין	Paul	הֲבִינוֹתֶם
תָּבִינוּ	Imperatiuus	מוּבָן	הֲבִינֹנוּ
תָּבִין	הָבֵן	מוּבָנִים	הֵבִינָה
תָּבִינִי	הָבִינוּ	מוּבָנָה	הֲבִינוֹת
תְּבִנֶּנָה	הָבִינִי	מוּבָנוֹת	הֲבִינוֹתֶן
	הֲבִנֶּנָה		

HOPHAL PASSIVVM.

יוּבְנוּ	Futurum	הוּבְנֵנוּ	Præteritum
תּוּבְנוּ	אוּבַן	הוּבָנָה	הוּבַן
תּוּבַן	יוּבַן	הוּבְנַתְּ	הוּבַנְתָּ
תּוּבְנִי	תּוּבַן	הוּבַנְתֶּן	הוּבַנְתִּי
תּוּבַנֶּנָה	נוּבַן	Infinitiuus	הוּבְנוּ
		הוּבַן	הוּבַנְתֶּם

CONIVGATIO HITHPAEL.

בְּהִתְבּוֹנֵן	מִתְבּוֹנְנִים	הִתְבּוֹנַנּוּ	Præteritum
כְּהִתְבּוֹנֵן	vel מִתְבּוֹנֶנֶת	הִתְבּוֹנְנָה	הִתְבּוֹנֵן
לְהִתְבּוֹנֵן	מִתְבּוֹנְנָה	הִתְבּוֹנַנְתְּ	הִתְבּוֹנַנְתָּ
מֵהִתְבּוֹנֵן	מִתְבּוֹנְנוֹת	הִתְבּוֹנַנְתֶּן	הִתְבּוֹנַנְתִּי
Imperatiuus	Infinitiuus	Benoni	הִתְבּוֹנְנוּ
הִתְבּוֹנֵן	הִתְבּוֹנֵן	מִתְבּוֹנֵן	הִתְבּוֹנַנְתֶּם
			התבוננו

tiuus, tametſi in vtroque reperire liceat cholem, קוּם ſurgendo, מוֹל circuncide.

Futurum.

אָבוּן) Creberrimum eſt & in hoc tempore ſchurec, rariùs cholem, præterquàm in * pauſa, וַיָּמֹת & mortuus eſt, ſæpe obuium Geneſis quinto.

Quinquarb. *Quomodo in hoc futuro retrahatur accentus, & ו vel ו mutentur in cametz hatuph, ſatis diligenter à nobis tractatur in noſtro opere de re grammatica Hebræorum in annotationibus in hoc futurum.*

Quinquarb. ** Pauſam vocat accentum diſtinguentē.*

תְּבוּנֶנָה) Accidit huic perſonæ, vt pūctum ָ literæ ת migret in ſeua modò accentum obtineat ſyllaba tertia, vt תְּבוֹאֶינָה venient, nam alioqui per ָ ſcribendū תָּבוֹאנָה, quę quidem variatio locum habet tam in hoc ordine, quàm in duplicibus, ídque in duabus coniugationibus, Kal, & Hiphil.

Quinquarb. Verba Cal quorum ſecunda thematis eſt ו, plurimùm energia ſiue virtute habent illud contentum & deliteſcens in ָ motione magna, vt קָם ſurrexit, pro קוּם, quod ſi vſus poſtularet perfectè moueri, dicendum eſſet קָוָם. Aut in ֵ, vt מֵת mortuus eſt, pro מָוֵת. Aut in holem denique habent ו quieſcens alia, vt אוֹר illuxit.

Quinquarb. נ coniugationis niphal formatiuum afficitur in hoc verborum ordine motione ָ, modò mox ſequens ſyllaba habeat ſecum accentum. Nam ſi ille in tertiam aut aliam reiiciatur ſyllabam, pro miniſtrantium literarū conſuetudine נ efferetur per ſeua, vt ex ſerie coniugationis perſpicuum eſt. Signatur etiam interdum נ motione ֵ, vt נֵעוֹר Excitatus eſt. Et id genus alia. Idem dicendum de ֵ ה Hiphil, etiam duplicantium Aiin, ſic quoque de ָ Niphal illius ordinis.

Piel & Pual.

Vbique ſub cholem eſt vau, quæ litera, quòd ſit hoc loco de numero quieſcentium, daghes non recipit, ideóque pro eo geminatur tertia radicis בּוֹנֵן pro בִּין.

Porrò ſignificationem habet iſta coniugatio, qualem

CONIVGATIO PIEL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אֲבוֹנֵן	בּוֹנֵן	מְבוֹנֵן	בּוֹנֵן
יְבוֹנֵן	בְּבוֹנֵן	מְבוֹנְנִים	בּוֹנַנְתָּ
תְּבוֹנֵן	כְּבוֹנֵן	vel מְבוֹנֶנֶת	בּוֹנַנְתְּ
נְבוֹנֵן	לְבוֹנֵן	מְבוֹנְנָה	בּוֹנְנוּ
יְבוֹנְנוּ	מְבוֹנֵן	מְבוֹנְנוֹת	בּוֹנַנְתֶּם
תְּבוֹנְנוּ	Imperatiuus	Paul	בּוֹנַנּוּ
תְּבוֹנֵן	בּוֹנֵן	מְבוֹנָן	בּוֹנְנָה
תְּבוֹנְנִי	בּוֹנְנוּ	מְבוֹנָנִים	בּוֹנַנְתְּ
תְּבוֹנֵנָּה	בּוֹנְנִי	מְבוֹנָנָה	בּוֹנַנְתֶּן
	בּוֹנֵנָּה	מְבוֹנָנוֹת	

ANNOTATIO.

Quiescentia Aiin Vau, in tertia præteriti suscipiunt ָ, duplicia verò ַ, alioqui numero duarum radicalium consentiunt.

Præteritum Kal.

בָּנְנוּ) Abiici potest nun priùs, & pro eo substitui daghes in posteriori, בָּנּוּ.

Benoni.

בָּנָה) Literis & punctis nihil variat à præterito fœminino, nisi quòd Benoni sit milra, hoc est, accentum accipiens in vltima, illud autem milel.

Infinitiuus.

לָבִין) Literarum כ ל ב reliquæ signãtur peculiari suo puncto scheua, at ל sortitur ָ, quòd præfigatur dictioni paruæ.*

Quinquarb.

*Per dictionē paruā dictionem monosyllabā intellige.

Imperatiuus.

בִּין) Fermè gaudet puncto schurec, perinde vt Infinitiuus,

Hithpaël etiam, vt Niphal, formari poteſt per vau mobilem הִתְוַדַּע ſeipſum cognouit.

Quinquarb. In Niphal tamen in præterito & beuoni ו non eſt mobile: in toto Hithpaël verò mobile eſſe poteſt.

QVIESCENTIA AIIN VAV.

CONIVGATIO KAL.

בּוֹנֵנָה	בּוֹנוֹת	Benoni		Præteritum
Futurum	Infinitiuus	בָּן		בָּן
אָבוֹן	בּוֹן	בָּנִים		בַּנְתָּ
יָבוֹן	בְּבוֹן	*בָּנָה		בַּנְתִּי
תָּבוֹן	כְּבוֹן	* *Hoc fœmininum*		בָּנוּ
נָבוֹן	לָבוֹן	*aliam non habet*		בַּנְתֶּם
יָבוֹנוּ	מִבּוֹן	*formam.*		
		בָּנוֹת	vel	בַּנּוּ
תָּבוֹנוּ	Imperatiuus	Paul		בַּנוּ
תָּבוֹן	בּוֹן	בּוֹן		בָּנָה
תָּבוֹנִי	בּוֹנוּ	בּוֹנִים		בַּנְתְּ
תָּבוֹנֶנָה	בּוֹנִי	בּוֹנָה		בַּנְתֶּן

NIPHAL PASSIVVM.

אֶבּוֹן	כְּהִבּוֹן	נְבוּנוֹתֶן	Præteritum
יִבּוֹן	לְהִבּוֹן	Benoni	נָבוֹן
תִּבּוֹן	מֵהִבּוֹן	נָבוֹן	נְבוּנוֹתָ
נִבּוֹן	Imperatiuus	נְבוֹנִים	נְבוּנוֹתִי
יִבּוֹנוּ	הִבּוֹן	נְבוֹנָה	נָבוֹנוּ
תִּבּוֹנוּ	הִבּוֹנוּ	נְבוֹנוֹת	נְבוּנוֹתֶם
תִּבּוֹן	הִבּוֹנִי	Infinitiuus	נְבוּנוֹנוּ
תִּבּוֹנִי	הִבּוֹנֶנָה	הִבּוֹן	נָבוֹנָה
תִּבּוֹנֶנָה	Futurum	בְּהִבּוֹן	נְבוּנוֹת

Coniuga-

inter coniugandum vnam è radicalibus interdum deperdant, ſed hoc intereſt, quòd in defectiuis excidentem literam indicet daghes, in quieſcentibus autem vocalis magna.

Infinitiuus Kal.

שֶׁבֶת) Dimouetur prima, & ad poſtremam adiicitur ת, perinde vt in defectiuis, éſtque vtrunque punctum ſegol. Quòd ſi contigerit tertiam literam eſſe gutturalem, ſuccedet in locum ſegol geminum patach. vt, דַּעַת ſcire, à יָדַע ſciuit. ſic קַחַת accipere, à defectiuo לָקַח accepit.

Futurum Kal.

אֵשֵׁב) Tſere ſub אית״ן ſignum eſt quieſcentis pe iod, quæ (*litera iod*) ad hoc quidem punctum raro adſcribitur: nam ſi exprimatur י, primam ſyllabam efferũt per chirec, ſequente patach, vt אִיבַק ſugam.

Quinquarb. Cùm ו conuertens futurum in præteritum, præponitur huic futuro Cal, retrahitur plurimùm accentus ab vltima in penultimam, & ex •• ſecũdæ ſyllabæ fit ·:· motio parua. vt à יָשַׁב ſedit, in futuro dicitur יֵשֵׁב ſedebit, & cum ו conuertente futurum in præteritum וַיֵּשֶׁב & ſedit. Hæc porrò accentus retractio, & mutatio motionis magnæ in paruam propter tale ו conuerſiuum, communis ferè ſemper eſt omnibus futuris omnium verborum. Cæterùm ו conuertens futurum in præteritum, effertur per — ſequente daghes, niſi ſequatur י notatum per ſeua, tunc enim contentum eſt hoc ו — tantùm, & non imprimitur daghes ipſi י ſequenti inſignito ſeua.

Niphal.

Pro iod ſubſtituitur vau, in præterito quidem & Benoni quieſcens, in reliquis verò temporibus mobilis ſiue conſonans.

Quinq. Fit autẽ tale ו mobile ſiue conſonans, vt daghes ſupplens defectũ נ formatiui Niphal locũ habeat in illo, quum daghes inſcribi non poßit literæ quieſcenti.

נוֹשִׁיב	Imperatiuus	מוֹשָׁבִים.	הוֹשַׁבְתְּ
יוֹשִׁיבוּ	הוֹשֵׁב	מוֹשָׁבָה	הוֹשַׁבְתֶּן
תּוֹשִׁיבוּ	הוֹשִׁיבוּ	מוֹשָׁבוֹת	Benoni
תּוֹשִׁיב	הוֹשִׁיבִי	Infinitiuus	מוֹשִׁיב
תּוֹשִׁיבִי	הוֹשֵׁבְנָה	הוֹשֵׁב	מוֹשִׁיבִים
תּוֹשֵׁבְנָה	Futurum	בְּהוֹשִׁיב	מוֹשִׁיבָה
	אוֹשִׁיב	כְּהוֹשִׁיב	מוֹשִׁיבוֹת
	יוֹשִׁיב	לְהוֹשִׁיב	Paul
	תּוֹשִׁיב	מֵהוֹשִׁיב	מוּשָׁב

HOPHAL PASSIVVM.

תּוּשְׁבוּ	Futurum	הוּשַׁבְנוּ	Præteritum
תּוּשַׁב	אוּשַׁב	הוּשְׁבָה	הוּשַׁב
תּוּשְׁבִי	יוּשַׁב	הוּשַׁבְתְּ	הוּשַׁבְתָּ
תּוּשַׁבְנָה	תּוּשַׁב	הוּשַׁבְתֶּן	הוּשַׁבְתִּי
	נוּשַׁב	Infinitiuus	הוּשְׁבוּ
	יוּשְׁבוּ	הוּשַׁב	הוּשַׁבְתֶּם

CONIVGATIO HITHPAEL.

Futurum	בְּהִתְיַשֵּׁב	Benoni	Præteritum
אֶתְיַשֵּׁב	כְּהִתְיַשֵּׁב	מִתְיַשֵּׁב	הִתְיַשֵּׁב
יִתְיַשֵּׁב	לְהִתְיַשֵּׁב	מִתְיַשְּׁבִים	הִתְיַשַּׁבְתָּ
תִּתְיַשֵּׁב	מֵהִתְיַשֵּׁב	מִתְיַשֶּׁבֶת	הִתְיַשַּׁבְתִּי
נִתְיַשֵּׁב	Imperatiuus	vel	הִתְיַשְּׁבוּ
יִתְיַשְּׁבוּ	הִתְיַשֵּׁב	מִתְיַשְּׁבָה	הִתְיַשַּׁבְתֶּם
תִּתְיַשְּׁבוּ	הִתְיַשֵּׁבְנָה	מִתְיַשְּׁבוֹת	הִתְיַשַּׁבְנוּ
תִּתְיַשֵּׁב	הִתְיַשְּׁבִי		הִתְיַשְּׁבָה
תִּתְיַשְּׁבִי	הִתְיַשֵּׁבְנָה	Infinitiuus	הִתְיַשַּׁבְתְּ
תִּתְיַשֵּׁבְנָה		הִתְיַשֵּׁב	הִתְיַשַּׁבְתֶּן

Appendix.

Commune eſt quieſcentibus cum defectiuis, vt inter

iperatiuus et macor sci. et infinitiuus dicitur per iod

נוֹשֵׁב	הוֹשְׁבִי	כְּהוֹשֵׁב	נוֹשָׁבִים
יוֹשְׁבוּ	הוֹשֵׁבְנָה	לְהוֹשֵׁב	נוֹשָׁבָה
תּוֹשְׁבוּ	Futurum	מֵהוֹשֵׁב	נוֹשָׁבוֹת
תּוֹשֵׁב	אוֹשֵׁב	Imperatiuus	Infinitiuus
תּוֹשְׁבִי	יוֹשֵׁב	הוֹשֵׁב	הוֹשֵׁב
תּוֹשֵׁבְנָה	תּוֹשֵׁב	הוֹשְׁבוּ	בְּהוֹשֵׁב

CONIVGATIO PIEL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אֲיַשֵּׁב	יַשֵּׁב	מְיַשֵּׁב	יִשֵּׁב
וַיְיַשֵּׁב	בְּיַשֵּׁב	מְיַשְּׁבִים	יִשַּׁבְתָּ
תְּיַשֵּׁב	כְּיַשֵּׁב	vel מְיַשֶּׁבֶת	יִשַּׁבְתִּי
נְיַשֵּׁב	לְיַשֵּׁב	מְיַשְּׁבָה	יִשְּׁבוּ
וַיְיַשְּׁבוּ	מִיַּשֵּׁב	מְיַשְּׁבוֹת	יִשַּׁבְתֶּם
תְּיַשְּׁבוּ	Imperatiuus	Paul	יִשַּׁבְנוּ
תְּיַשֵּׁב	יַשֵּׁב	מְיֻשָּׁב	יִשְּׁבָה
תְּיַשְּׁבִי	יַשְּׁבוּ	מְיֻשָּׁבִים	יִשַּׁבְתְּ
תְּיַשֵּׁבְנָה	יַשְּׁבִי	מְיֻשָּׁבָה	יִשַּׁבְתֶּן
	יַשֵּׁבְנָה	מְיֻשָּׁבוֹת	

PVAL PASSIVVM.

נְיֻשַּׁב	יֻשְּׁבוֹת	יֻשְּׁבָה	Præteritum
וַיְיֻשְּׁבוּ	Infinitiuus	יֻשַּׁבְתְּ	יֻשַּׁב
תְּיֻשְּׁבוּ	יֻשּׁוֹב	יֻשַּׁבְתֶּן	יֻשַּׁבְתָּ
תְּיֻשַּׁב	Futurum	Benoni	יֻשַּׁבְתִּי
תְּיֻשְּׁבִי	אֲיֻשַּׁב	יֻשָּׁב	יֻשְּׁבוּ
תְּיֻשַּׁבְנָה	וַיְיֻשַּׁב	יֻשָּׁבִים	יֻשַּׁבְתֶּם
	תְּיֻשַּׁב	יֻשָּׁבָה	יֻשַּׁבְנוּ

CONIVGATIO HIPHIL.

הוֹשַׁבְנוּ	הוֹשִׁיבוּ	הוֹשַׁבְתָּ	Præteritum
הוֹשִׁיבָה	הוֹשַׁבְתֶּם	הוֹשַׁבְתִּי	הוֹשִׁיב
			הושבת

Præteritum Niphal.

נֶאֶכְלוּ) Ex punctis raptis eliditur ſcheua, quando alterum cheua præcedunt.

Infinitiuus Niphal.

הֵאָכֵל) Mutatur chirec in tſere, nam א non admittit daghes, id quod tria tempora cōiugationis Niphal ſuſcipere conſueuerunt in locum abiecti נ.

Quinquar. Talis • • pro hirec paruo & daghes ſubſtitutio obſeruatur in infinitiuo, imperatiuo, & futuro Niphal.

Paul Hiphil.

מָאֳכָל) Tam in hoc tempore quàm in omni coniugatione Hophal, quęcunque gutturalis fuerit prima radicis, eā ſubit ֳ, antecedentē verò literā, ָ tātùm.

QVIESCENTIA PE IOD.

CONIVGATIO KAL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אֵשֵׁב	שֶׁבֶת	יוֹשֵׁב	יָשַׁב
יֵשֵׁב	בְּשֶׁבֶת	יוֹשְׁבִים	יָשַׁבְתָּ
תֵּשֵׁב	כְּשֶׁבֶת	vel יוֹשֶׁבֶת	יָשַׁבְתִּי
נֵשֵׁב	לָשֶׁבֶת	יוֹשְׁבָה	יָשְׁבוּ
יֵשְׁבוּ	מִשֶּׁבֶת	יוֹשְׁבוֹת	יְשַׁבְתֶּם
תֵּשְׁבוּ	Imperatiuus	Paul	יָשַׁבְנוּ
תֵּשֵׁב	שֵׁב	יָשׁוּב	יָשְׁבָה
תֵּשְׁבִי	שְׁבוּ	יְשׁוּבִים	יָשַׁבְתְּ
תֵּשַׁבְנָה	שְׁבִי	יְשׁוּבָה	יְשַׁבְתֶּן
	שֵׁבְנָה	יְשׁוּבוֹת	

NIPHAL PASSIVVM.

נוֹשַׁבְתֶּן	נוֹשַׁבְנוּ	נוֹשַׁבְתִּי	Præteritum
Benoni	נוֹשְׁבָה	נוֹשְׁבוּ	נוֹשַׁב
נוֹשָׁב	נוֹשַׁבְתְּ	נוֹשַׁבְתֶּם	נוֹשַׁבְתָּ
			נוֹשָׁבִים

HOPHAL PASSIVVM.

תָּאָכְלוּ	Futurum	הָאָכַלְנוּ	Præteritum
תָּאֳכַל	אָאֳכַל	הָאָכְלָה	הָאֳכַל
תָּאָכְלִי	יָאֳכַל	הָאָכַלְתְּ	הָאָכַלְתָּ
תָּאֳכַלְנָה	תָּאֳכַל	הָאָכַלְתֶּן	הָאָכַלְתִּי
	נָאֳכַל	Infinitiuus	הָאָכְלוּ
	יָאָכְלוּ	הָאֳכַל	הָאָכַלְתֶּם

CONIVGATIO HITHPAEL.

יִתְאַכֵּל	כְּהִתְאַכֵּל	Benoni	Præteritum
תִּתְאַכֵּל	לְהִתְאַכֵּל	מִתְאַכֵּל	הִתְאַכֵּל
נִתְאַכֵּל	מֵהִתְאַכֵּל	מִתְאַכְּלִים	הִתְאַכַּלְתָּ
יִתְאַכְּלוּ	Imperatiuus	מִתְאַכֶּלֶת	הִתְאַכַּלְתִּי
תִּתְאַכְּלוּ	הִתְאַכֵּל	vel	הִתְאַכְּלוּ
תִּתְאַכֵּל	הִתְאַכְּלוּ	מִתְאַכְּלָה	הִתְאַכַּלְתֶּם
תִּתְאַכְּלִי	הִתְאַכְּלִי	מִתְאַכְּלוֹת	הִתְאַכַּלְנוּ
תִּתְאַכֵּלְנָה	הִתְאַכֵּלְנָה	Infinitiuus	הִתְאַכְּלָה
	Futurum	הִתְאַכֵּל	הִתְאַכַּלְתְּ
	אֶתְאַכֵּל	בְּהִתְאַכֵּל	הִתְאַכַּלְתֶּן

Appendix.

אֲכַלְתֶּם) Puncta rapta peculiariter gutturalibus in vicem ſcheua ſubiiciuntur.

Infinitiuus Kal.

בֶּאֱכֹל) Literæ non radicales, vendicant ſibi vocalem cognatam puncto gutturalis cui pręfiguntur, vt hoc loco ſegol ſub ב, ſic in benoni hîphil מַאֲכִיל, מ inſignitur patach, in paul מָאֳכָל kamets.

Futurum Kal.

In voce magna literarũ אֵיתָן quieſcit א radicis, quod quidẽ in cęteris perſonis exprimitur, in primâ verò latet.

נְאַכֵּל	אַכְּלִי	בְּאַכֵּל	Paul
יְאַכְּלוּ	אַכֵּלְנָה	כְּאַכֵּל	מְאֻכָּל
תְּאַכְּלוּ	Futurum	לְאַכֵּל	מְאֻכָּלִים
תְּאַכֵּל	אֲאַכֵּל	מְאַכֵּל	מְאֻכָּלָה
תְּאַכְּלִי	יְאַכֵּל	Imperatiuus	מְאֻכָּלוֹת
תְּאַכֵּלְנָה	תְּאַכֵּל	אַכֵּל	Infinitiuus
		אַכְּלוּ	אַכֵּל

PVAL PASSIVVM.

נְאֻכַּל	אֻכְּלוֹת	אֻכְּלָה	Præteritum
יְאֻכְּלוּ	Infinitiuus	אֻכַּלְתְּ	אֻכַּל
תְּאֻכְּלוּ	אֻכּוֹל	אֻכַּלְתֶּן	אֻכַּלְתָּ
תְּאֻכַּל	Futurum	Benoni	אֻכַּלְתִּי
תְּאֻכְּלִי	אֲאֻכַּל	אֻכָּל	אֻכְּלוּ
תְּאֻכַּלְנָה	יְאֻכַּל	אֻכָּלִים	אֻכַּלְתֶּם
	תְּאֻכַּל	אֻכָּלָה	אֻכַּלְנוּ

CONIVGATIO HIPHIL.

הַאֲכֵלְנָה	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
Futurum	הַאֲכֵל	מַאֲכִיל	הֶאֱכִיל
אַאֲכִיל	בְּהַאֲכִיל	מַאֲכִילִים	הֶאֱכַלְתְּ
יַאֲכִיל	כְּהַאֲכִיל	מַאֲכִילָה	הֶאֱכַלְתִּי
תַּאֲכִיל	לְהַאֲכִיל	מַאֲכִילוֹת	הֶאֱכִילוּ
נַאֲכִיל	מֵהַאֲכִיל	Paul	הֶאֱכַלְתֶּם
יַאֲכִילוּ	Imperatiuus	מָאֳכָל	הֶאֱכַלְנוּ
תַּאֲכִילוּ	הַאֲכֵל	מָאֳכָלִים	הֶאֱכִילָה
תַּאֲכִיל	הַאֲכִילוּ	מָאֳכָלָה	הֶאֱכַלְתְּ
תַּאֲכִילִי	הַאֲכִילִי	מָאֳכָלוֹת	הֶאֱכַלְתֶּן
תַּאֲכֵלְנָה			

Hophal

QVIESCENTIA PE ALEPH.

CONIVGATIO KAL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אֹכַל	אֱכוֹל	אוֹכֵל	אָכַל
יֹאכַל	בֶּאֱכוֹל	אוֹכְלִים	אָכַלְתָּ
תֹּאכַל	כֶּאֱכוֹל	אוֹכֶלֶת	אָכַלְתִּי
נֹאכַל	לֶאֱכוֹל	vel אוֹכְלָה	אָכְלוּ
יֹאכְלוּ	מֶאֱכוֹל	אוֹכְלוֹת	אֲכַלְתֶּם
תֹּאכְלוּ	Imperatiuus	Paul	אָכַלְנוּ
תֹּאכַל	אֱכוֹל	אָכוּל	אָכְלָה
תֹּאכְלִי	אִכְלוּ	אֲכוּלִים	אָכַלְתְּ
תֹּאכַלְנָה	אִכְלִי	אֲכוּלָה	אֲכַלְתֶּן
	אֱכוֹלְנָה	אֲכוּלוֹת	

NIPHAL PASSIVVM.

יֵאָכֵל	לְהֵאָכֵל	Benoni	Præteritum
תֵּאָכֵל	מֵהֵאָכֵל	נֶאֱכָל	נֶאֱכַל
נֵאָכֵל	Imperatiuus	נֶאֱכָלִים	נֶאֱכַלְתָּ
יֵאָכְלוּ	הֵאָכֵל	נֶאֱכָלָה	נֶאֱכַלְתִּי
תֵּאָכְלוּ	הֵאָכְלוּ	נֶאֱכָלוֹת	נֶאֶכְלוּ
תֵּאָכֵל	הֵאָכְלִי	Infinitiuus	נֶאֱכַלְתֶּם
תֵּאָכְלִי	הֵאָכַלְנָה	הֵאָכֵל	נֶאֱכַלְנוּ
תֵּאָכַלְנָה	Futurum	בְּהֵאָכֵל	נֶאֶכְלָה
	אֵאָכֵל	כְּהֵאָכֵל	נֶאֱכַלְתְּ
			נֶאֱכַלְתֶּן

CONIVGATIO PIEL.

מְאַכְּלִים	אִכַּלְתְּ	אִכְּלוּ	Præteritum
vel מְאַכֶּלֶת	אִכַּלְתֶּן	אִכַּלְתֶּם	אִכֵּל
מְאַכְּלָה	Benoni	אִכַּלְנוּ	אִכַּלְתָּ
מְאַכְּלוֹת	מְאַכֵּל	אִכְּלָה	אִכַּלְתִּי

Infinitiuus	HIPHIL	Paul	Futurum
הַצֵּב	Pręteritum	מֻצָּב	אֶצַּב
Futurum	הִצִּיב	Infinitiuus	NIPHAL
אֶצַּב	Benoni	יֻצַּב	Pręteritum
HITHPA.	מַצִּיב	Imperatiuus	נִצַּב
Pręteritum	Paul	יֻצַּב	Benoni
הִתְיַצֵּב	מֻצָּב	Futurum	נִצָּב
Benoni	Infinitiuus	אִיצַּב	Infinitiuus
מִתְיַצֵּב	הֻצַּב	PVAL	הִיָּצֵב
Infinitiuus	Imperatiuus	Pręteritum	Imperatiuus
הִתְיַצֵּב	הַצֵּב	יֻצַּב	הִיָּצֵב
Imperatiuus	Futurum	Benoni	Futurum
הִתְיַצֵּב	אַצִּיב	יֻצָּב	אִיָּצֵב
Futurum	HOPHAL	Infinitiuus	PIEL
אֶתְיַצֵּב	Præteritum	יֻצּוֹב	Pręteritum
	הֻצַּב	Futurum	יִצֵּב
		אִיצַּב	Benoni
			מְיַצֵּב

Appendix.

In omnibus huius ordinis Ain eſt צ, præterquàm in duobus, יָקַף circundedit, & יָנַח poſuit.

Cæterùm יָצָא pertinet ad quieſcentia Pe iod, vbi primã reiectã non indicat daghes, ſed vocalis magna, id quod & aliis quibuſdã huius claſsis vſu venire ſolet.

לָקַח accepit.

Referendum eſt hoc verbum in numerum defectiuorum Pe, deficit enim litera ל in infinitiuo, vt קַחַת accipere. & imperatiuo, vt קַח accipe. Futurum prætereà recipit daghes in ק, vt יִקַּח accipiet.

Quieſcen-

תתנגשי	תתנגשו	תתנגש	Futurum
תתנגשנה	תתנגש	נתנגש	אתנגש
		יתנגשו	יתנגש

Appendix.

Defectiua Pe Nun ſæpenumero in infinitiuo, imperatiuo, & futuro, conueniunt cum perfectis, vt נצור cuſtodire & cuſtodi, אנצור cuſtodiam.

Infinitiuus Kal.

לנשת) Literarum בכל peculiare punctum eſt ſcheua. Cæterùm ל præfixa dictioni milel, hoc eſt dictioni habenti accentum in penultima, vt eſt גשת, aut dictioni monoſyllabæ, ferè habet kamets.

Futurum Kal.

אגש) In hoc tempore, & reliquis coniugationibus, ſi exciderit prima radicalis, ſecunda recipiet daghes in locum abiectæ literæ נ, efferendæ per ſcheua, ſi verbum inflecteretur perfectè.

Piel & Pual.

נגש) Et actiuum & paſsiuum morem perfectorum retinent. Nam illic quoque hæc perſona interdum ſortitur patach ſub aiin.

Quinquarb.

Paul hiphil.

**Rationem nõ video, qua poſſet habere ק litera מ, & aliter ſemper poſtulet vſus.*

מגש) מ habet kibbuts loco * ſchurec. Nam vocalem magnam ſequi non poteſt daghes, quod cùm hîc ſit locandum in Aiin, migrat vox magna in paruam.

DEFECTIVA PE IOD.

Infinitiuus			KAL
צבת	paul	Benoni	Præteritum
Imperatiuus	יצוב	יוצב	יצב
צב			

 Futurum

תִּנָּגַשְׁנָה	תִּנָּגֵשׁ	יִנָּגְשׁוּ	תִּנָּגֵשׁ
	תִּנָּגְשִׁי	תִּנָּגְשׁוּ	נִנָּגֵשׁ

CONIVGATIO HIPHIL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אַגִּישׁ	הַגֵּשׁ	מַגִּישׁ	הִגִּישׁ
יַגִּישׁ	בְּהַגִּישׁ	מַגִּישִׁים	הִגַּשְׁתָּ
תַּגִּישׁ	כְּהַגִּישׁ	מַגִּישָׁה	הִגַּשְׁתִּי
נַגִּישׁ	לְהַגִּישׁ	מַגִּישׁוֹת	הִגִּישׁוּ
יַגִּישׁוּ	מֵהַגִּישׁ	Paül	הִגַּשְׁתֶּם
תַּגִּישׁוּ	Imperatiuus	מֻגָּשׁ	הִגַּשְׁנוּ
תַּגִּישׁ	הַגֵּשׁ	מֻגָּשִׁים	הִגִּישָׁה
תַּגִּישִׁי	הַגִּישׁוּ	מֻגָּשָׁה	הִגַּשְׁתְּ
תַּגֵּשְׁנָה	הַגִּישִׁי	מֻגָּשׁוֹת	הִגַּשְׁתֶּן
	הַגֵּשְׁנָה		

HOPHAL PASSIVVM.

יֻגְּשׁוּ	Futurum	הֻגַּשְׁנוּ	Præteritum
תֻּגְּשׁוּ	אֻגַּשׁ	הֻגְּשָׁה	הֻגַּשׁ
תֻּגַּשׁ	יֻגַּשׁ	הֻגַּשְׁתְּ	הֻגַּשְׁתָּ
תֻּגְּשִׁי	תֻּגַּשׁ	הֻגַּשְׁתֶּן	הֻגַּשְׁתִּי
תֻּגַּשְׁנָה	נֻגַּשׁ	Infinitiuus	הֻגְּשׁוּ
		הֻגֵּשׁ	הֻגַּשְׁתֶּם

CONIVGATIO HITHPAEL.

לְהִתְנַגֵּשׁ	vel	הִתְנַגְּשָׁה	Præteritum
מֵהִתְנַגֵּשׁ	מִתְנַגֶּשֶׁת	הִתְנַגַּשְׁתְּ	הִתְנַגֵּשׁ
Imperatiuus	מִתְנַגְּשׁוֹת	הִתְנַגַּשְׁתֶּן	הִתְנַגַּשְׁתָּ
הִתְנַגֵּשׁ	Infinitiuus	Benoni	הִתְנַגַּשְׁתִּי
הִתְנַגְּשׁוּ	הִתְנַגֵּשׁ	מִתְנַגֵּשׁ	הִתְנַגְּשׁוּ
הִתְנַגְּשִׁי	בְּהִתְנַגֵּשׁ	מִתְנַגְּשִׁים	הִתְנַגַּשְׁתֶּם
הִתְנַגֵּשְׁנָה	כְּהִתְנַגֵּשׁ	מִתְנַגֶּשֶׁת	הִתְנַגַּשְׁנוּ

Futurum

NIPHAL PASSIVVM.

יִנָּגֵשׁ	לְהִנָּגֵשׁ	Benoni	Præteritum
תִּנָּגֵשׁ	מֵהִנָּגֵשׁ	נִגָּשׁ	נִגַּשׁ
נִנָּגֵשׁ	Imperatiuus	נִגָּשִׁים	נִגַּשְׁתָּ
יִנָּגְשׁוּ	הִנָּגֵשׁ	נִגָּשָׁה	נִגַּשְׁתִּי
תִּנָּגְשׁוּ	הִנָּגְשׁוּ	נִגָּשׁוֹת	נִגְּשׁוּ
תִּנָּגֵשׁ	הִנָּגְשִׁי	Infinitiuus	נִגַּשְׁתֶּם
תִּנָּגְשִׁי	הִנָּגַשְׁנָה	הִנָּגֵשׁ	נִגַּשְׁנוּ .
תִּנָּגַשְׁנָה	Futurum	בְּהִנָּגֵשׁ	נִגְּשָׁה
	אֶנָּגֵשׁ	כְּהִנָּגֵשׁ	נִגַּשְׁתְּ
			נִגַּשְׁתֶּן

CONIVGATIO PIEL.

Futurum	Infinitiuus		Benoni	Præteritum
אֲנַגֵּשׁ	נַגֵּשׁ		מְנַגֵּשׁ	נִגֵּשׁ
יְנַגֵּשׁ	בְּנַגֵּשׁ		מְנַגְּשִׁים	נִגַּשְׁתָּ
תְּנַגֵּשׁ	כְּנַגֵּשׁ	vel	מְנַגֶּשֶׁת	נִגַּשְׁתִּי
נְנַגֵּשׁ	לְנַגֵּשׁ		מְנַגְּשָׁה	נִגְּשׁוּ
יְנַגְּשׁוּ	מִנַּגֵּשׁ		מְנַגְּשׁוֹת	נִגַּשְׁתֶּם
תְּנַגְּשׁוּ	Imperatiuus		Paül	נִגַּשְׁנוּ
תְּנַגֵּשׁ	נַגֵּשׁ		מְנֻגָּשׁ	נִגְּשָׁה
תְּנַגְּשִׁי	נַגְּשׁוּ		מְנֻגָּשִׁים	נִגַּשְׁתְּ
תְּנַגֵּשְׁנָה	נַגְּשִׁי		מְנֻגָּשָׁה	נִגַּשְׁתֶּן
	נַגֵּשְׁנָה		מְנֻגָּשׁוֹת	

PVAL PASSIVVM.

Infinitiuus	Benoni	נֻגַּשְׁתֶּם	Præteritum
נֻגּוֹשׁ	נֻגָּשׁ	נֻגַּשְׁנוּ	נֻגַּשׁ
Futurum	נֻגָּשִׁים	נֻגְּשָׁה	נֻגַּשְׁתָּ
אֲנֻגַּשׁ	נֻגָּשָׁה	נֻגַּשְׁתְּ	נֻגַּשְׁתִּי
יְנֻגַּשׁ	נֻגָּשׁוֹת	נֻגַּשְׁתֶּן	נֻגְּשׁוּ
			תנגש

Imperatiui & Futuri eadem eſt vltima. In verbis perfectis coniugationis Kal neutra ferè habent pathach, vt יִשְׁכַּב iacebit, tranſitiua verò holem, יִשְׁמוֹר cuſtodiet, niſi ſecunda aut tertia radicalis fuerit, ע vel ח, tum enim habet patach יִשְׁמַע audiet, יִשְׁלַח mittet, יִשְׂחַק ridebit, יִלְעַג ſubſannabit. Sunt quæ vtroque modo efferuntur יִשְׁבֹּת & יִשְׁבַּת ceſſabit.

Infinitiuus Niphal.

מֵהִפָּקֵר) Quatuor literæ gutturales אחהע & ר, quum non admittant daghes, mutāt punctum breue præcedens in longum, vt hoc loco chirec, quod eſt peculiare literę מ prępoſitioni, vertitur in tſere *, ob ה gutturalem ſequentem. Quinquarb.

Quinquarb. *Quia hiric magnum & •• motiones ſunt inter ſe cognatæ, altera alterius vicem frequenter ſubit: vnde in vltima ſyllaba infinitiui, imperatiui, & futuri coniugationis Hiphil in omnibus verborum formis eſſe poteſt vel ••, vel hiric magnum.*

**Quia æqui valet motio magna motioni paruæ & daghes.*

DEFECTIVA PE NVN.
CONIVGATIO KAL.

נִגַּשְׁנָה	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
Futurum	גֶּשֶׁת	נוֹגֵשׁ	נָגַשׁ
אֶגַּשׁ	בְּגֶשֶׁת	נוֹגְשִׁים	נָגַשְׁתָּ
יִגַּשׁ	כְּגֶשֶׁת	vel נוֹגֶשֶׁת	נָגַשְׁתִּי
תִּגַּשׁ	לָגֶשֶׁת	נוֹגְשָׁה	נָגְשׁוּ
נִגַּשׁ	מִגֶּשֶׁת	נוֹגְשׁוֹת	נְגַשְׁתֶּם
יִגְּשׁוּ	Imperatiuus	Paül	נָגַשְׁנוּ
תִּגְּשׁוּ	vel גַּשׁ	נָגוּשׁ	נָגְשָׁה
תִּגַּשׁ	גַּשׁ	נְגוּשִׁים	נָגַשְׁתְּ
תִּגְּשִׁי	גְּשׁוּ	נְגוּשָׁה	נְגַשְׁתֶּן
תִּגַּשְׁנָה	גְּשִׁי	נְגוּשׁוֹת	

Niphal

תַּפְקִירִי	תַּפְקִירוּ	תַּפְקִיר	Futurum
תַּפְקֵרְנָה	תַּפְקִיד	נַפְקִיר	אַפְקִיר
		יַפְקִירוּ	יַפְקִיד

HOPHAL PASSIVVM.

יָפְקְדוּ	Futurum	הָפְקַדְנוּ	Præteritum
תָּפְקְדוּ	אָפְקַד	הָפְקְדָה	הָפְקַד
תָּפְקַד	יָפְקַד	הָפְקַדְתְּ	הָפְקַדְתָּ
תָּפְקְדִי	תָּפְקַד	הָפְקַדְתֶּן	הָפְקַדְתִּי
תָּפְקַדְנָה	נָפְקַד	Infinitiuus	הָפְקְדוּ
		הָפְקַד	הָפְקַדְתֶּם

CONIVGATIO HITHPAEL.

יִתְפַּקֵּד	לְהִתְפַּקֵּד	Benoni	Præteritum
תִּתְפַּקֵּד	מֵהִתְפַּקֵּד	מִתְפַּקֵּד	הִתְפַּקֵּד
נִתְפַּקֵּד	Imperatiuus	מִתְפַּקְּדִים	הִתְפַּקַּדְתָּ
יִתְפַּקְּדוּ	הִתְפַּקֵּד	vel מִתְפַּקֶּדֶת	הִתְפַּקַּדְתִּי
תִּתְפַּקְּדוּ	הִתְפַּקְּדוּ	מִתְפַּקְּדָה	הִתְפַּקְּדוּ
תִּתְפַּקֵּד	הִתְפַּקְּדִי	מִתְפַּקְּדוֹת	הִתְפַּקַּדְתֶּם
תִּתְפַּקְּדִי	הִתְפַּקֵּדְנָה	Infinitiuus	הִתְפַּקַּדְנוּ
תִּתְפַּקֵּדְנָה	Futurum	הִתְפַּקֵּד	הִתְפַּקְּדָה
	אֶתְפַּקֵּד	בְּהִתְפַּקֵּד	הִתְפַּקַּדְתְּ
		כְּהִתְפַּקֵּד	הִתְפַּקַּדְתֶּן

Appendix.

Omnem dictionem primariam siue radicem indicant his tribus literis פ ע ל, itavt Pe significet primam radicis, Ain secundam, Lamed tertiam. שׁוֹרֶשׁ

Infinitiuus Kal.

מִפְּקוֹד) Pe cum daghes, quod est signum abiecti Nun ex præpositione מִן.

CONIVGATIO PIEL.

Futurum	Infinitiuus	Benoni	Præteritum
אֲפַקֵּד	פַּקֵּד	מְפַקֵּד	פִּקֵּד
יְפַקֵּד	בְּפַקֵּד	מְפַקְּדִים	פִּקַּדְתָּ
תְּפַקֵּד	כְּפַקֵּד	מְפַקֶּדֶת	פִּקַּדְתִּי
נְפַקֵּד	לְפַקֵּד	vel מְפַקְּדָה	פִּקְּדוּ
יְפַקְּדוּ	מִפַּקֵּד	מְפַקְּדוֹת	פִּקַּדְתֶּם
תְּפַקְּדוּ	Imperatiuus	Paül	פִּקַּדְנוּ
תְּפַקֵּד	פַּקֵּד	מְפֻקָּד	פִּקְּדָה
תְּפַקְּדִי	פַּקְּדוּ	מְפֻקָּדִים	פִּקַּדְתְּ
תְּפַקֵּדְנָה	פַּקְּדִי	מְפֻקָּדָה	פִּקַּדְתֶּן
	פַּקֵּדְנָה	מְפֻקָּדוֹת	

PVAL PASSIVVM.

נְפֻקַּד	פֻּקְּדוֹת	פֻּקְּדָה	Præteritum
יְפֻקְּדוּ	Infinitiuus	פֻּקַּדְתְּ	פֻּקַּד
תְּפֻקְּדוּ	פֻּקּוֹד	פֻּקַּדְתֶּן	פֻּקַּדְתָּ
תְּפֻקַּד	Futurum	Benoni	פֻּקַּדְתִּי
תְּפֻקְּדִי	אֲפֻקַּד	פֻּקָּד	פֻּקְּדוּ
תְּפֻקַּדְנָה	יְפֻקַּד	פֻּקָּדִים	פֻּקַּדְתֶּם
	תְּפֻקַּד	פֻּקָּדָה	פֻּקַּדְנוּ

CONIVGATIO HIPHIL.

לְהַפְקִיד	מָפְקָד	הִפְקַדְתְּ	Præteritum
מֵהַפְקִיד	מָפְקָדִים	הִפְקַדְתֶּן	הִפְקִיד
Imperatiuus	מָפְקָדָה	Benoni	הִפְקַדְתָּ
הַפְקֵד	מָפְקָדוֹת	מַפְקִיד	הִפְקַדְתִּי
הַפְקִידוּ	Infinitiuus	מַפְקִידִים	הִפְקִידוּ
הַפְקִידִי	הַפְקֵד	מַפְקִידָה	הִפְקַדְתֶּם
הַפְקֵדְנָה	בְּהַפְקִיד	מַפְקִידוֹת	הִפְקַדְנוּ
	כְּהַפְקִיד	Paül	הִפְקִידָה
			Futurum

modum cernere est post verbum perfectũ suo quodque loco. Et nos posthac, si deus permiserit, viua trademus voce, quæcunque in singulos ordines dicenda videbuntur.

Quinquarb. In nostro opere de re grammatica Hebræorum vide quid sit thema.

VERBVM PERFECTVM.
CONIVGATIO KAL.

תפקוד בפקוד פוקדים Præteritum
נפקוד כפקוד פוקדת vel פקד
יפקדו לפקוד פוקדה פקדת
תפקדו מפקוד פוקדות פקדתי
תפקוד Imperatiuus Paul. פקדו
תפקדי פקוד פקוד פקדתם
תפקודנה פקדו פקודים פקדנו
פקדי פקודה פקדה
פקודנה פקודות פקדת
Futurum Infinitiuus פקדתן
אפקוד פקוד Benoni
יפקוד פקוד vel פוקד

NIPHAL PASSIVVM.

אפקד כהפקד נפקדתן Præteritum
יפקד להפקד Benoni נפקד
תפקד מהפקד נפקד נפקדת
נפקד Imperatiuus נפקדים נפקדתי
יפקדו הפקד נפקדת נפקדו
תפקדו הפקדי נפקדות נפקדתם
תפקד הפקדה Infinitiuus נפקדנו
תפקדי הפקדנה הפקד נפקדת
תפקדנה Futurum בהפקד נפקדת

autem peculiariter pertinent transitiua, quæ in Kal erant neutra שָׁכַב iacuit, הִשְׁכִּיב fecit quiescere. Quòd si Kal sit transitiuum, אָכַל comedit, iam Hiphil alteram insuper actionem significabit, הֶאֱכִיל fecit comedere, aut cibauit. הָפְעַל. Hophal passiuũ in quo ה notata ֳ, iod autem ablatum: Significatio verò passiua, הָמְלַח salitus est, sic * הָאֳכַל comestus est, alio quidem deuorante, alio verò iubente, videlicet vt respondeat verbo Hiphil, quod in agentem ipsum quoque agit.

Quinquarb. * Quãdo prima in hac cõiugat. est gutturalis, sub ה indice coniugationis ponitur ֳ, & sub prima ֳ.

Quarta coniugatio.

הִתְפַּעֵל. Quarta coniugatio ante radicem gestat syllabam הִת, éstque non tam actiua, quàm passiua, הִתְקַדֵּשׁ sanctificatus est, aut sanctificauit se ipse, quasi fuerit eiusdem in seipsum actio.

Tempora & modi.

Tempora habent quatuor, Præteritum, Benoni, hoc est participium præsens, Paul, id est participium præteriti passiui, & Futurum. Modos autem, Infinitiuũ, qui literas ב כ ל מ asciscit, & Imperatiuum.

Quinquarb. *Præteritum vnum, quod habent, vertendum est pro commoditate lectionis modò per perfectum, modò per imperfectum, & modò per plusquam perfectum. Modos habent quinque, Indicatiuum, Imperatiuum, Optatiuum, Subiunctiuum & Infinitiuum. Quandoquidem præteritum, quod (vt modò dictum est) vnicum habent, similiter & futurum, cùm occurrunt, vertenda sunt pro commoditate & exigentia sensus, per indicatiuum, vel Optatiuum, vel Subiunctiuum.*

Verborum ordines.

Themata perfecta sunt, è quibus inter coniugandum, nulla trium excidit litera, vt פָּקַד. Imperfecta, vbi litera interdum aut deest, aut quiescit, quemad-

est, lenis: propterea quòd nec grauetur puncto daghes, nec vllam habeat literam addititiam in fronte radicis siue thematis. Estque verborum partim absolutorum הָלַךְ ambulauit, partim transitiuorum שָׁמַר custodiuit.

Quinquarb. Triplex porrò est forma huius coniugationis in præteriti tertia persona masculina singul. Cōmunior habet ָ & ַ, vt פָּקַד visitauit, rarior habet ָ & ֵ, vt דָּבֵק adhæsit, rarissima ָ & holem, vt יָגֹר timuit.

נִפְעַל. Pasiuum eius coniugationis appellatur נִפְעַל: quòd præteritum tempus, vnde illi sumunt exordium, gestet in capite literam נ signatam chirec paruo, נִשְׁמַר custoditus est.

Secunda coniugatio.

*Quinquarb. * Habet enim aliquando secunda radicis in hac coniugatione ַ, vt רִדַּף persecutus est. Et propterea fermè dixit Clenardus.*

פִּעֵל Secunda coniugatio priore syllaba chirec, altera * fermè obtinet ֵ ac daghes: tametsi id in hoc coniugationis tanquā symbolo non cernitur, quòd daghes à quatuor literis abhorreat אַהַחַע, quas gutturales nominant. Complectitur autem hic locus transitiua, חִקֵּר inuestigauit, item quæ cùm in Kal sint neutra, hîc fiunt actiua הָלַךְ halach, ambulauit, הִלֵּךְ hillech, deduxit, aut ambulare fecit, cuiusmodi cum verbis Hiphil affinitatem habent. Sunt quoque & in Kal & hîc actiua, tametsi illic significatio lenior שָׁבַר fregit, hîc vehementior שִׁבֵּר confregit.

פֻּעַל. Pasiuum Pual signatur puncto kibbuts, ac daghes habet perinde vt actiuum; סֻפַּר numeratus est.

Tertia coniugatio.

הִפְעִיל Tertiæ coniugationis proprium ה ante primam literam thematis, & iod post secundam. Huc

Si ſit ſub litera notata daghes, aut eadem ſequatur conſonans.

רִבְּרוּ dibberu, הַלְלוּ halelu : Si præcedat alterũ ſcheua in medio dictionis, alioqui in fine quieſcit vtrunque etiam præſente daghes,

יִפְקְדוּ iiphkedu. יֵשְׁתְּ ieſcht.

Literæ בגד כפת poſt ſcheua quieſcens habet daghes, poſt mobile autem raphe.

בְּגָדִים begadim. בִּגְדוֹ bigdo.

Quinquarb. Plurimùm illæ ſex literæ habent daghes poſt ſeua quieſcens, non autem ſemper.

Poſt vocales magnas ſemper eſt raphe, niſi notentur accentu : contra, breues niſi accentum habeant, perpetuò ſequitur daghes, aut ſcheua quieſcens,

דָּבָר לָמַּח קָנוּ פִּקְדוּ שֶׁבֶת

Et de pronũtiatione hactenus, pergamus ad reliqua.

i, post vocales mag nos nunq est daghes neq scena quiescens nisi notentur accent

Orationis partes nomen & verbum, plus cæteris habent negotij, quæ duo ſi quis probè norit, eum de reliquo iubeam eſſe ſecurum. Siquidem cognitio rei Latinæ, & literarum ſacrarum aſsidua lectio, iugíſque meditatio facilè cuncta monſtrauerit. Mihi cõſultum in primis videtur, vt ſimul atque minimum elementorum diſcrimen quis fuerit adeptus, ſtatim thematis alicuius inflectionem inſculpat memoriæ: etſi balbutiendum ſit, & errore repetito, deponendus error, in illis periculum fiat, quæ perpetuò tenaciſsimè debeant hærere. Igitur de Nomine ſuo poſtea loco, nunc agemus de Verbo.

Prima coniugatio.

Prima Hebræis coniugatio dicitur קַל Kal, hoc eſt,

hebrei kawe ... Kal בִּנְיָן binyan

ſequitur, aut ſcua, ponitúrque plurimùm metegh accentus protractionis, qui inſtar lineæ perpendicularis pingitur, cum motione præcedenti. Hæc fuſiùs in noſtro opere, vbi etiam de ֳ locuti ſumus.

Iod

in fine poſt ־,ָ,ֹ,ו,cùm ſit conſonans,tamen in præcedentem ſyllabam coaleſcere videtur,tanquam vovocalis in diphthongo.

פָּנָי panai diſſyllabum : אֵלַי elai diſſyllabum : גּוֹי goi monoſyllabum : גָּלוּי galui diſſyllabum.

Daghes,

punctum eſt in ventre literæ, quam in medio dictionis veluti duplicat, vt שִׁבַּר ſchibbar, פִּקֵּד pikked.

בגד כפת.

Has ſex literas ita mutat daghes,vt ſonent b, g, d, c, p, t: Alioqui, בגד כפת leniùs afferuntur. vt, v, gh, dh, ch, ph, th, tametſi in ד minùs percipiamus. Et quidem in principio orationis, aut poſt diſtinctiones, cola, & commata ſemper hæ literæ poſſident daghes : ſic & initio dictionis, niſi poſt literas אהוי. tum enim adeſt raphe, hoc eſt lenitas immunis à daghes, præterquàm certis in locis.

Quinquarb. Quatuor cauſas quæ derogant literis אהוי, vide in fine noſtri operis de re grammatica Hebreorum.

Scheua :

trahit literam ſub qua ponitur, aut intelligitur, ad præcedentem ſyllabam: dicitúrque ſcheua quieſcẽs. פָּקַד pakad, פָּקַדְתָּ pakadta: Semper enim vltima litera virtute continet ſcheua, ac tum demũ eluceſcit,cùm quippiam adiungitur. Fit autem ſcheua mobile,ac ſonat E raptum,ſi occupet initium dictionis,vel ſequatur vocem magnam. דְּבִיר deuir, בָּגְדוּ baghedu:

Si

Quinquarboreus.

Distribuuntur Hebræorum literæ in classes quinque per differentiam organorum humanæ vocis. Aliæ enim dum proferuntur, adminiculo gutturis potissimum egēt vt. אֲהַחַע. *Aliæ palati, vt* גִּיכַק. *Aliæ linguæ, vt* דְּטַלְנַת. *Aliæ dētium, vt* זְסַשְׁרַץ. *Aliæ labiorum, vt* בּוּמַף.

Literæ quiescentes.

Literæ quiescentes אֶהֱוִי, aut expressæ adsunt vocalibus magnis, aut in ipsis absconduntur. Schurec semper cum vau, Cholem non semper.

lo לוֹ	bethi בֵּיתִי	kara קָרָא
	tohu תֹּהוּ	gola גֹּלָה

Quinquarboreus.

Triplex habent nomen hæ literæ apud Hebræos, aut enim dicuntur quiescentes, quòd nisi aliquo ex punctis, quæ pro vocalibus vsurpant, insignitæ fuerint, desinant esse consonantes: aut paragogicæ, quòd sæpenumero nihil significantes, in fine dictionis expressæ videantur redundare: aut permutabiles, quòd frequenter vna in aliam commutetur. De his literis vide fusiùs in nostro opere De re grammatica Hebræorum.

Chet ח & Aiin ע

In fine dictionis post quatuor vltimas vocales magnas, habent sub se pathach, pronuntianturque post suam vocalem, siach שִׂיחַ iodeagh יוֹדֵעַ .ruach רוּחַ schamoagh שָׁמוֹעַ

Quinquarb. In huiusmodi ita habentibus ח *aut* ע *in fine dictionis, debet etiam semper accentus poni proximè ante* ־.

Tres literæ אֶהִי quiescere possunt (*aliu*) in ∵ segol, kelecha כֵּלֶיךָ pe פֶּה pere פֶּרֶא

Puncta rapta.

Chateph pathach - חָטֵף פַּתַּח אֲ a
Chateph segol · חָטֵף סֶגוֹל אֱ e

Quinquarb. Seua quod hic vides compositum cum patach vel cum ∵ , nihil aliud indicat, quàm seua alioqui breuissimè, & obscuro sono legendum, clariùs & lentiùs sub literis gutturalibus legendum esse, ad illarum faciliorem pronuntiationem: quare peculiaria gutturalium puncta appellantur. Ea daghes nunquā

sequitur,

Mem	מֵם	m	מם	Aleph	אָלֶף		*א
Nun	נוּן	n	נן	Beth	בֵּית	b	ב
Samech	סָמֶךְ	ſ	ס	Gimel	גִּימֶל	g	ג
Aiin	עַיִן		ע	Daleth	דָּלֶת	d	ד
Pe	פֵּא	p ph	פּפ	He	הֵא	h	ה
Tſade	צָדֵי	tſ	צץ	Vau	וָו	u	ו
Coph	קוֹף	k	ק	Zaiin	זַיִן	z	ז
Reſch	רֵישׁ	r	ר	Chet	חֵית	ch	*ח
Schin	שִׁין	ſch	שׁ	Teth	טֵית	t	ט
Sin	שִׂין	ſ	שׂ	Iod	יוֹד	i	י
Tau	תָּו	t th	ת	Caph	כַּף	c ch	כך
				Lamed	לָמֶד	l	ל

Quinquar. * *Aleph litera leniſsima aſpiratio eſt, quæ per tenuẽ Græcorum ſpiritũ exprimi poteſt.*

* ח *literæ vis literis exprimi non poteſt, nõ enim ſonat vt ch, ſed dẽſiùs aſpirat quàm h noſtrũ & in nodo gutturis formatur.*

א & ע veluti mutæ, vix quicquam auribus exhibent, præter eam qua mouèntur vocalem: ע tamen cùm ſyllabam finit, quidã pronunciant vt ch, vel gh.

Quinquarboreus.

Immo ע litera eſt denſiſsima aſpiratio, quæ non ſcriptura, ſed tantùm viua voce exprimi poteſt: formatur autem narium adminiculo in extrema gutturis parte, & ad ſonum noſtri g gutture imo pronuntiati accedit.

Quinquarbo. Lege vehemẽtiùs ſtridet & ſibilat quàm s.

Literarum ך caph, ם mem, ן nun, ף pe, ץ tſade, talis character in fine dictionis.

שׁ dextero cornu punctum gerens, vehementiùs ſtridet, & ſibilat ſch: alioqui שׂ ſono conſentit cũ ס ſ.

VOCALES.

Breues.				Longæ.			
Patach	פַּתַח	אַ	a	Kamets	קָמֵץ	אָ	
Segol	סֶגוֹל	אֶ	e	Tſere	צֵרֵי	אֵ	
Chirec Katon	חִירִיק קָטוֹן	אִ	i	Chirec Gadol	חִירִיק גָּדוֹל	אִי	i
Chateph Kamets	חֲטַף קָמֵץ	אֳ	o:	Cholem	חוֹלֶם	אוֹ	o
Kibbuts	קִבּוּץ	אֻ	u	Schurec	שׁוּרֶק	אוּ	u

NICOLAO BRISSAEO

CAROLI LOTHARINGI CARDInalis & Principis Theologo doctissimo, atque etiã in celebri Fiscanensi Abbatia eidem cardinali magnum vicarium agenti, Iohannes Quinquarboreus S. D. P.

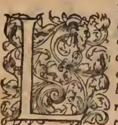
PAraphrasi Caldaïca, quod Targum appellatur, in Ieremię prophetæ lamentationes primùm à me latinitate donata, & opere nostro De re grammatica Hebræorum secũda æditione accuratè recognito & aucto, vir inter Theologos doctissime, efflagitauit typographus, vt Nicolai Clenardi Tabulam in linguam Hebraïcã à mendis quę inscio authore chalcographorum inscitia irrepserant, repurgarẽ, nonnulláque adiicerem, quibus candidatos linguæ sanctæ pro virili mea subleuarem, & vt exiguo nummo, qui in re sunt tenuï, vel magnos sumptus ferre nequeunt, libros compararent, quorum ope & beneficio progressus aliquos in sermonis Hebraïci cognitione facerent: itaque ne cõtemnere viderer scripta illius, quod odiosæ est, & arrogantiæ, & insolẽtiæ, qui argumentum commune mecum tractat. Operæprecium me facturum arbitratus sum, si annotationibus & accentibus, multa enim (vt scis) in tabulis desiderantur, has in linguam Hebraicam tabulas illustrarem. Cæterùm quòd magnopere, vt religiosi & pij solẽt, delecteris Hebraïcæ linguæ studio, quòd ea summi boni naturam optimè per diuinos homines explicet, fabularúmque lenociniis & illecebris omnino careat: scholia hæc, quæ valde iuuare poterunt Hebraïcæ linguę studiosum, pro tua in me singulari beneuolentia, próque beneficiis tuis in me multis, tuo nomini dicata in lucem emittere volui, notata vbique sede accentuum linea perpẽdiculari in singulis Hebraïcis dictionibus. Quod profectò magnam facilitatem & lucem libello huic adfert: nam antequam in hunc modũ accentuum sedes notarentur à nobis: vix fieri poterat, vt hæ tabulæ à Tyronibus intelligerentur. Adhæc multa à nobis restituta comperies, quæ typographorum incuria corruptè legebantur. Vale, & nos (vt soles) ama. Lutetiæ ex nostro musæo, Anno humanæ salutis 1549. mense Nouembri.

frangentur, non sudore lāguescent: quin potiùs quisquis hoc quod dixi proposito, responsa Prophetarum & citharam Dauid canentem auscultare studeat, inardescet, haud dubito, miro pietatis amore: & ad insolitam rerū omnium faciem exclamare cogetur, quod ille ad Palladem:

ἀργαλέον σὲ θεὰ γνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι,
καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, σὺ γὰρ αὐτὴν παντὶ ἐΐσκεις.

Adeò quod ante frigidum in chartis auitis, & segne iacebat, iam viuidum & erectum in sublimium contemplationem suum lectorem attollit. Huius tam expetendi fructus expectatio me quoque ad linguæ studium adduxit: quam equidem præceptorum fretus consilio, præterquam quòd maximè frugiferam etiam facilem & iucundam sum expertus, non, vt autumant, horridam atque asperam, non incultam ac tetricam, sed politie mira decoram, atque adeò ipsa maiestate venustam, expeditam, pronam, nullique non obuiam, si modò omnium artificem laborē in consilium adhibere statuat, citra quem nihil vnquam natura dedit mortalibus. Quapropter cùm priuatim facto periculo doctus essem, pauculis horis adolescentum studia posse iuuari, operæpræcium mihi visum est, si in re vsqueadeò sacra & pia, operam publicam pro mea tenuitate nauarem, & ista velut gratitudine præceptoris officio responderem: dum quad ab aliis gratis accepissem, aliis quoque gratis elargirer. Verùm interim hoc in munere versanti, nihil æquè incommodum accidit, quàm quòd iusto exemplarium numero, prima omnium fundamenta nobis deeßēt, res minutula, sed in primis necessaria, quòd mea sic sit ratio, & sententia cæteris præstare in hoc genere, si oculis testibus quæ traduntur arbitrari poßis, nisi falsum est, pluris esse testimonium oculatum vnum, quàm aurita decem. Et sanè donec mutuus conuictus ista non docet, mathematicorum loco habenda, vt radium & puluerem efflagitent. Itaque in auditorum nostrorum profectum vberiorem, hanc prelo excudendam tradidimus rudimentorum tabulā, in qua tāquam in speculo, vel quæque sese haberent, vel digito mōstraremus. Eam propediem, propitio deo, sumus enarraturi, hoc animo & spe, vt bimestri, aut trimestri diligentia, aliquid omnino iudicij in his literis comparetur, quo valeant quibus & libet & licet, ea quæ restant citra præceptoris auxilium absoluere. Est enim prorsus consultum, vt si dimidium facti felicibus auspiciis consequi velimus, temporis parum, industriæ plurimùm conferamus. Louanij III. Calend. Februarij. Anno M. D. XXIX.

NICOLAVS CLENARDVS HEBRAEARVM LITERARVM STVDIOSIS.

INGVAM Hebræam multis alioqui dotibus cõmendatam, hoc vno tamen nomine plerique meritò venerãtur, quòd per Christianã fidem insignem pietatis fructũ illius cognitioni debere se credant. Neque enim, vt in cæteris crebrò contingit, ita hæc quoque fabularum lenociniis, ac ludicris nugis, animum nostrum titillare solet: non pestiferis canticis aures demulcère, nõ profanis opinionibus mẽtem inficere, nullam breuiter morum perniciem candidatis suis insinuare consueuit. Verùm contrà, vbique seria veritas salutari grauitate blanditur, ad omnem aditum facundus illæ sapientiæ lepor, dulcibus modulis plectrum suum meditatur: nihil adeò sanctum, nihil adeò incontaminatum, quod non in vitam nostram placita huius linguæ, suo veluti iure quodam instillent. Atque hoc studium non in portu, longo iam maris deuorato tædio, sed in ipso limine, dum soluis à littore, & vix dum iter capeßis, laborem tuum statim amplißimo præmio solatur. Dum syllabarum corticem machæra fideli conuellis, dum verbula sonare niteris, continuò pascit animum promicans nucleus, & sensuum fragrantißima medulla. Quandoquidem sacrorum codicum (qui soli tãquam asylum sermoni Iudæorum præbuerunt) is diuino munere genius, vt piis manibus vel contrectati modò, puritatem doctrinæ ilico sudent: dum pronuntiatio fingitur, & exercetur lectio, interim omnibus numeris absoluitur tibi probitatis integritas. Ipsæ enim paginæ, quo sunt afflatæ spiritu, eum præsentibus quàm suauißimo exhalãt odore, eóque magis quanto preßiùs oculos intẽdere, & prolixiùs adhærere opus habeas. Id quod, meo quidem iudicio, iis demum vsu venit, aut certè præcipuè, qui non curiosa leuitate, nec quòd receptæ interpretationes Theologum ad vnguem formare non queant, sed spe religiosi cuiusdam auctarij, & illustrioris veritatis desiderio, literas Hebræas perdiscendas sibi duxerunt: scilicet familiaritatem cum diuina sapientia quærentes liberiorem, vt coràm natiuam illius eloquẽtiam audire, & suopte ore salutantem intueri poßint. Ii munitißimos apices quidem exeutiunt, & veterem Christi vestem saltem fimbria tenus contingere gaudent. At iisdem vel ignorantibus, vel certè non ambientibus, tamen virtus illa de medico exiens, fœdum & sanguinolentum sceleris fluxum sistit. Tantùm vel ipse literarum contactus, & rude sententiarum schema habet momenti, nedum illa penitißimorum perscrutatio, quæ characterum situ & numero, quæ verborum structura & ordinis pensiculatione peragitur, quæ cura & sedulitas industriæ linguam Hebræam tractantibus, velint nolint amplectenda. Sic ad scopum destinatũ pertingent, sic inter luctandum pulueris molestiam pro nihilo ducent, non labore

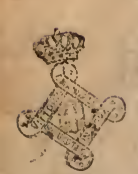
frangentur,

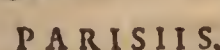
לוח הדקדוק

TABVLA IN GRAMMATICEN HEBRAEAM, AVTHORE NICOLAO CLENARDO.

A Iohanne Quinquarboreo Aurilacensi à mendis quibus scatebat repurgata, & primùm annotationibus, atque situs accentuum in dictionibus singulis iam inde à nouem annis expreßione illustrata.

PARISIIS,
Apud Martinum Iuuenem, sub insigni D. Christophori, è regione gymnasij Camera censium.
1559.
CVM PRIVILEGIO.

